

✓

22

บทประพันธ์ ของ กุณฑล จันทรเรือง

ถอดจากนวนิยายชิ้นเอกเรื่อง OF MICE AND MEN _ _ _ _ _

----- vol. JOHN STEINBECK -----

แสดงทางสถานีโทรทัศน์ 164 ในวันที่ 17 สิงหาคม 2513

รายนามผู้แสดง

๒๑๓๓
 ขอบค *๒๑๓๓*

ใหญ่ กงมข =

หยิก ๗/๖๖

W21
1

ไปรง

จรรยา ๒๗๗

ແຕ່ລາ 1000

W-33 7.30
2
110880091091

1870-1871

19306 92

วัดเกษมสวัสดิ์ท่าอิฐ

1/2 2 1/2

ᐱᐅᐅᐅ

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

46, 100

Am

12/10/21

12000000

กำกับแสดง โดย

กำกับบท โดย

บทสำหรับ

" ๒๒ "

ผู้ต้องชนัก

ดนตรีแบกกราวน์ ใช้เพลงที่แสดงบรรยากาศ การแตกตื่นหนีระเจิดกระเจิง

ภาพยนตร์แบกกราวน์ ถ่าย " ยอด " กับ " ใหญ่ " กำลังวิ่งโคกข้ามคู ลมลูกคลุกคลาน บางตอนขุดมือกัน เลี้ยวแอบตามพุ่มไม้ แล้ววิ่งต่อ มีคนกลุ่มหนึ่ง วิ่งกวดตามมาขณะตัวอักษรไตเติ้ลผ่านมา มีข้อความ อาทิ

" ๒๒ "

ผู้ต้องชนัก

บทประพันธ์ ของกมุท จันทรเรือง

ถอดจากนวนิยายชิ้นเอกเรื่อง of mice and men ของ John Steinbeck -----

เมื่อใกล้จะหมดข้อความไตเติ้ล ภาพยนตร์ จับอยู่ข้างหลัง " ยอด " และ " ใหญ่ " ซึ่งวิ่งตรงไปยังชายป่าที่มีแอ่งน้ำ หรือ ธารน้ำ ซึ่งจะเป็นที่มาของ นาถหนึ่ง

นาถหนึ่ง - จาก Exterior เป็นป่าละเมาะมีแอ่งน้ำ มีที่พอจะรับร่างคนตกลงไปในน้ำได้ ยอดวิ่งเข้ามานั่งหอบอยู่โคนต้นไม้ ใหญ่ล้มตัวลงจุ่มหัวลงไปในน้ำในทวยอย่างแสนกระหาย

ยอด - (ดูควยเสียงแถมหอบ)

ยอด - (ดูควยเสียงแถมหอบ) ใหญ่ พุทโธ - วิ่งมาเหนื่อย ๆ ตะกรุมตะกรามกินน้ำเข้าไปมาก ประเดี๋ยวก็จุกตายเท่านั้นเอง

ใหญ่ - (วิกน้ำดูหน้าสงเสียงแสดงความพอใจ) แหม - ยังจึกอยู่ยังจึกร้อนหนอย (กระพุ่มน้ำเล่น) แกไม่กินมั้งเรอะยอด กินซิ จึกสนิท จึกสนิทนา

ยอด - (เอามือโบกแทนบนผิวน้ำ) แหม - แหนออกหนาบีค กินเข้าไปได้

ใหญ่ - (กระพุ่มน้ำ แล้วส่งเสียงคึกใจ) ดูซิยอด - ยอด

ยอด - ดูอะไร

ใหญ่ - ฉันท่าลูกคลื่นได้ (ซอกรอพัก)

ยอด - นี่หยุดเสียทีสิ กระเด็นขึ้นหน้าฉัน ก่อนจะกินมันต้องดูเสียก่อน (เอามือกวาดแหน) นี่ - ไล่แหนไปเสียก่อนอย่างนี้ แล้วคอยคิม (ยอดก้มลงคิม แล้วเงยหน้าขึ้นพูด) ที่จริงมันก็จึกสนิทดี เห็นจะไม่เป็นไร แต่น้ำนี้คิมมันไม่มีทางไหลไปทางไหน จำไว้นะใหญ่ อย่าคิมน้ำที่ไม่มีทางไหลไปทางไหน แต่ - ฮือ (ถอนใจ) อ้ายแกนะ อัยวาวแต่น้ำอย่างนี้เลย แมแต่น้ำในทอยข้างถนนในกรุงเทพฯ ก็คิมได้ ถ้าเกิดหิวขึ้นมา (ยอดเอามือวิกน้ำดูหน้า) เวลาเหนื่อยละก้อ อย่าตะกรุมตะกรามกินน้ำเข้าไปให้มันมากนัก ยิ่งแควร้อน ๆ อย่างนี้ไม่ดี

- ใหญ่ - (เสียงอ้อย) ยอด
- ยอด - เออะ - เรียกทำไม
- ใหญ่ - นี่เราจะไปข้างไหนกันนะ - ไปทำไม
- ยอด - อ้าว - นี่ลืมเสียแล้ว เรื่องที่เกิดขึ้นเมื่อกันนะ แกล้มเสียแล้วอะ
- ใหญ่ - เรื่องอะไร
- ยอด - พุชโช - ข้างไหนได้สาคะไรเสียบ้างเลย นี่แกจ๋าอะไรไม่ได้เลยเชียวอะ
- ใหญ่ - (เสียงอ้อย) ฉันลืม โช - ฉันลืมจริง ๆ ให้ตายชียอด ฉันพยายามนะ พยายามที่จะไม่ลืม (เอามือเกาหัวตัวเอง) พยายามจริงจริง แต่นึกไม่ออกเลย นี่ก็ออกแต่เรื่องกระต่าย
- ยอด - กระต่ายซากกระต่ายบออะไรกันอีกละ แกนะข้างจ๋าอะไรไม่ได้เสียเลยนอกจากเรื่องกระต่าย (ถอนใจ) เอาเถอะ ฟังนะ แล้วที่นี้จำใส่ใจไว้ ที่หลังจะได้ไม่เกิดเรื่องเคียดรอนแกเจ้าผู้หญิงที่นั่นกระโปรงสีแดง ๆ คอกขาว ๆ ที่เดินผ่านราแถวบางสี่เมื่อสักได้ไหม
- ใหญ่ - (ทวน) ผู้หญิงกระโปรงแดง ๆ คอกขาว ๆ ออ แล้วยังงี้ละ
- ยอด - แกลไปจับกระโปรงเขา ๆ ก็ร้องนะซี
- ใหญ่ - เออะ - ทำไมถึงร้อง
- ยอด - ถึงอธิบายให้แกยังงี้แกก็คงไม่รู้เรื่อง จำไว้เท่านั้นที่แกก็รู้ว่าที่หลังอย่าเที่ยวไปจุกกระโปรงผู้หญิงอีก รู้ไหม นั่นนุกนิก ๆ เอามือล้วงกระเป๋าทองทำไม มีอะไรอยู่ในกระเป๋าทองงี้ ไหนเอาออกมาดูซิ
- ใหญ่ - (อย่างอวดฉลาด) ในกระเป๋ามีอะไรเลย
- ยอด - (ชิงช้า) แล้วในมือละ ขอนอะไรอยู่
- ใหญ่ - ไม่มีอะไรจริง ๆ ยอด สาบานได้
- ยอด - (คุ) เอามาสิ แม่มือขวาออกมา (เมื่อเห็น) เออะ นั่นเอาลูกหนูมาทำเล่นทำไม หนูเป็นหรือหนูตาย
- ใหญ่ - ออ - หนูตาย แต่ฉันไม่ได้ขำมันคอกนะ สาบานได้ ฉันไม่ได้ขำมันหรอก ฉันเจอะมันตายอยู่อย่างนี้
- ยอด - (คุ) เอามาสิ
- ใหญ่ - (อ่อนวอน) โช - ให้ฉันเอาไปเล่นเถอะ
- ยอด - (ทวาด) บอกว่าเอามาสิ (หยิบลูกหนูเหวี่ยงเข้ารกไป) นี่ข้างทิ้งไปเสีย พนทุกขพณรนไปที่ เอาหนูมาทำไม ไม่ได้ความเลย
- ใหญ่ - มันหย่น ๆ มีคี่ ฉันขอบเอาหัวแม่มือลูบล้างมันเล่น
- ยอด - ไม่ได้ความ ที่หลังอย่านะ เออ - นี่ จำได้ไหมว่าเราเคยพูดกันว่าเราจะไปข้างไหนต่อไป
- ใหญ่ - (หัวเราะเบาและทำเสียงอาย ๆ) ฉันลืม
- ยอด - เออ หมดหวัง แต่เอาเถอะฉันจะบอกให้ เราจะไปรับข้างทำไร ที่บ้านในซาด เราได้ตกลงไว้กับนายจ้างเขาแล้ว จำไม่ได้รี

- ใหญ่ - เออ จริงซี แล้วไงละ
- ยอด - แล้วยังไงละ ที่ฉันสั่งแกไว้ว่าเวลาพบนายเขานะ ให้แกทำยังงี้
- ใหญ่ - (อย่างใช้ความคิดทบทวน) ไห้ฉัน - อ้า ไห้ฉัน - อ้อ ยืนอยู่เฉย ๆ ไม่พูดอะไรเลย
- ยอด - วิเศษ - ก็มากใหญ่ เอาทองสืยให้ฉันใจ จะได้ไม่ลืม
- ใหญ่ - (ทอง เบา ๆ) ฉันจะยืนเฉย ๆ ไม่พูดอะไรเลย ไม่พูดอะไรเลย ไม่พูดอะไรเลย

- ยอด - แลวอย่าไปยุ่งเรื่องเคื่อครอน อย่างที่บางล่เมื่อกนี้แล้วกัน
- ใหญ่ - เรื่องอะไร
- ยอด - โชเอย - จำไม่ได้เสียแล้ว (ถอนใจใหญ่) แกนะมันเป็นห่วงแชนคอกัน อย่างหนักที่เคียวนะ โช - นี่ถ้าเป็นลำพังตัวฉันคนเดียว ไม่มีแกเป็นห่วงอยู่ อย่างนี้แล้ว ฉันจะอยู่ที่ไหนก็อยู่ได้ กินที่ไหนก็กินได้ หางานทำที่ไหนก็ได้ หรือ จะหาเมียไว้สักคนก็อาจจะทำได้ (ถอนใจ) เออ แกนะแก
- ใหญ่ - เออ - ยอด นี่เราจะไปรับจ้าง ~~ทำอะไร~~ ไห้
- ยอด - เอาละเป็นอันว่าแกจำข้อนี้ได้ ไห้ฉันนี้เรานอนค้างอยู่ในป่านี้ก่อน ยังไม่ไปไหน ฉันมีเหตุผลที่จะต้องทำเช่นนั้น

- ใหญ่ - เอ - ถ้าไม่ไป แล้วเย็นนี้เราจะเอาอะไรกินละ
- ยอด - ไม่เป็นไร หากินเอาแถวนี้ก็ได้ นี่เห็นไหมต้นมันมีมือเสือมีถมไปช่วยกันซุกซี้
- เอามีคเห็นบนนั้นแหละซุก

- ใหญ่ - (คีใจ) ต้นนี้ไซ้ไหม ต้นมันมีมือเสือ
- ยอด - ไซ้ - ซุกเข่าไซ้
- (เสียงใหญ่ซุกดินขรม ขณะซุกนั้น ยอดพูด)

- ยอด - ซุกได้ หัวมันแล้ว ก็หาถึงไม่แห้ง ๆ มากอไฟ เฒ่ามันกิน
- ใหญ่ - ฉันชอบกินมันมีมือเสือจิ้มน้ำตาล

- ยอด - (หู) ในป่าจะไปหาน้ำตาลได้ที่ไหน มานี้ฉันซุกเอง แยกไปเก็บเศษไม้แห้ง ๆ มากอไฟเถอะ

- (เสียงใหญ่วิ่งเหยียบใบไม้แห้งออกไปแล้วเสียงนวบหักกิ่งไม้แห้งอยู่ขรม และ เสียงยอดซุกมันต่อไป คนตรีแซกแล้วแฉจากหายไป)
- ใหญ่ - มันนี้เฒ่าแล้วหอมหอม แหม - ฉันชอบกินมันจิ้มน้ำตาล
- ยอด - (ทวาด) อูวะ อยู่ในป่าจะเอาน้ำตาลที่ไหนมา อะไรที่ฉันไม่มีแจะเอาไอนั้นนะ
- โช - ที่ถ้าฉันอยู่ของฉันลำพังตัวคนเดียว ฉันจะไม่ลำบากอย่างนี้เลย ฉันจะหา งานทำมีค่าจ้างกิน แล้วไม่มีเรื่องเคื่อครอน เวลาอยู่งานฉันจะไปเที่ยวไหนก็ได้ อยากจะถูละคอนไหนหนึ่ง เล่นบิลเลียดหรือเที่ยวผู้หญิงทำอะไรก็ได้ทั้งนั้น แล้วฉันได้อะไรใดแกมาเป็นตุ้มแชนคอกฉัน ฉันจะทำอะไรก็ได้ทำไม่ได้ ไค้งานทำ ที่ไร แกก็ช่วยไห้ฉันต้องถูกไล่ออกจากงานเร็ว ๆ เขาต้องตุ้รักตุ้เหวระเหิดกระเหิน ไปทุกหนทุกแห่ง เพราะแกดันไปก่อเรื่องร้ายขึ้น แล้วฉันนี้แหละต้องคอยตามช่วยแก

ใหญ่ ๑๖

ใหญ่

ยอด

ใหญ่

ยอด

ใหญ่

ยอด

ใหญ่

ยอด

ใหญ่

ยอด

ใหญ่

ยอด

ใหญ่

ยอด

ใหญ่

ยอด

ใหญ่

ยอด

ใหญ่

ยอด

- อยู่ทุกลมหายใจเขาออก ฉันนะ จวนจะเป็นบ้าเพราะแกอยู่แล้วนะ เคี้ยวนี้
พอเขาประคองก็อยากจะจับกระโปรงผู้หญิงอยากลองดูว่ามันเหมือนลูกหนูไหม
แล้วทุกครั้งมันก็เกิดเป็นเรื่องเค็ดรอนขึ้น ให้ตายซี ฉันอยากจะจับแกยัดเข้า
ไปในช่องพร้อมควยลูกหนูสักหมื่นตัว แกจะได้มีบล่ามันได้ตามความพอใจของแก
(พุคแล้วหายโกรธ) มันลูกแล้วจะกินก็กินซี
- (ประจบ) ยอด (ยอดไม่ตอบ) นี่ยอด
- อะไรอีกละ
- ฉันหลอกเล่นนะ
- หลอกอะไร
- ฉันไม่เห็นอยากกินน้ำตาลเลย จริงนะ ถึงแม้จะมีถ้วยน้ำตาล อยู่ใกล้ ๆ มือฉันนี้
ฉันก็จะไม่เอามันจิ้มลงไปเป็นอันขาด
- เอาเถอะ ถ้าเรามีน้ำตาลละก็ แกก็คงจะได้กินแน่
- ฉันไม่กิน ฉันจะให้ยกกินคนเดียว น้ำตาลนะ ฉันไม่อยากได้หรอก
- (นิ่งครู่หนึ่ง) นึกถึงความสะดวกกายสบายใจที่ฉันจะได้รับ ถ้าไม่มีเป็นห่วง
คอยแขวนคอฉันอยู่ นึก ๆ ขึ้นมาที่ไรอยากจะดื่มน้ำป้อเหลื่อประมาณ
- ยอดอยากให้ฉันไปเสียให้พ้นยังงั้นรี
- แกจะไปข้างไหนได้
- ไคซี ไปอยู่ตามป่าตามเขาก็ได้ ฉันจะนอนใต้ต้นไม้
- แล้วหิวขึ้นมาละ จะหาอะไรกินได้ แกไม่มีสมองแม่แต่จะหาอะไรใส่ท้องตัวเอง
- ฉันหาได้ไม่ตองกลัว ฉันไม่ตองการของดีเคอะไรหรอก อย่างมันจิ้มน้ำตาลอย่าง
นี้นะ ฉันไม่เห็นตองการ ไม่มีน้ำตาลก็ไคเวลารอนก็ไคคลงไปในน้ำ พนาก็
เข้าผิงแดด หาลูกหนูไคฉันก็เล่นของฉัน ไม่ตองมีใครมาคอยแย่งไปทิ้ง
- (สงสาร) นอยใจที่ฉันบนว่าไซ้ใหม่
- ขอให้ออกคำเดียวว่า ยอดไม่ตองการฉันละก็ ฉันจะไปทันที ไปอยู่ตามป่า
ตามเขา ตามประสาของฉัน
- ฉันพูดเล่นหรอกใหญ่ ไม่ตองนอยใจ ฉันอยากให้เป็นอยู่อยู่กับฉันที่ไม่ให้เล่นลูกหนู
นะก็ เพราะแกคอยบีบมันตายหมด นี่เอาอย่างนี้ดีกว่า ฉันจะหาลูกหมาให้แก
ตัวหนึ่ง แกจะได้ดูมันเล่น มันคงไม่ตายง่าย ๆ เหมือนลูกหนู
- (เห็นไคทา) ถ้าไม่ตองการฉันเมื่อไทร ขอให้ออกคำเดียว ฉันไปทันที
ไปอยู่ในป่าแถวนั้นแหละ
- ฉันอยากให้อยู่กับฉัน ปลอยแกไป แกก็อดตายเท่านั้นเองไคไคไค ไปนั่งซุ่มที่
ไหน พวกพรานสำคัญไคไค เป็นอีแกง ก็จะมีแกคับซีฟไปเท่านั้นเอง แกไป
ตามลำพังของแกไคไคไคไค ฉันสัญญาไว้กับแม่ก่อนแกสั่นใจว่าจะไม่ปลอยแกไป
ตามลำพังเป็นอันขาด
- ถ้างั้น เล่าเรื่องนั้นให้ฉันฟังซียอด เรื่องที่เคยเล่นนะ
- เรื่องอะไร

มองใหญ่

มาอีกที

- ใหญ่ - เรื่องกระต่ายนะ
- ยอด - เรื่องมันจ้เส้นแก๊งค์เขียวนะ เอาเถอะ เมื่ออยากฟังก็จะเล่าให้ฟัง เอาซีมัน
เผาก็เย็นแล้ว ลงมือกินไปพลาง ๆ ก็ได้ (ทั้งสองลงมือกินมัน)
- ยอด - (พุชชัคถอยชักคำเป็นจังหวะ) คนคล้าย ๆ กับเรานี้นะมีอยู่มากที่หาหลักแหล่งไม่ได้
เป็นคนที่หาเหวที่สุดในโลก พงษาคณาญาติหรือก็ไม่มี สมบัติพื้นฐานแม้แต่หากระฉีกก็
หาไม่ได้ ไม่มีอะไรแม้แต่อย่างที่จะยึดเป็นหลักได้เลย
- ใหญ่ - (ลิงโลด) ถูกแล้ว ถูกแล้ว ที่นี้พูดถึงกับตัวเราเอง ตัวเราเองนี่ว่าเป็นอย่างไร
ยอด - แต่สำหรับตัวเราเองนี่นะ เราไม่เป็นอย่างนั้น เราไม่เหมือนกับคนอื่น เรามี
อนาคต เรามีเพื่อนที่จะคอยปรึกษาหารือกัน สำหรับคนอื่น คืต่างหากเกิดถูกจับติด
ตาราง ก็คงจะติดไปจนกระตุกๆ ไม่มีใครช่วยคอยเป็นห่วงเอาใจใส่ แต่สำหรับเรานะ
ไม่เป็นเช่นนั้น
- ใหญ่ - (สอดขึ้น) เราไม่เป็นเช่นนั้น เพราะอะไร เพราะฉันมีแกคอยเป็นห่วงดูแลฉัน
แล้วแกมีฉันคอยดูแลแก ไซ้ไหมละ (หัวเราะอย่างคึกใจ) เอา เล่าต่อไปซียอด
- ยอด - แกเองก็ดูจำใจขึ้นใจแล้วนี่ เล่าเอาเองซี
- ใหญ่ - ไม่ได้หรอก ฉันลืมบางตอน เล่าต่อไปซีว่า แล้วจะเป็นไง
- ยอด - เอาละ แล้ววันหนึ่งเราก็จะรวบรวมเงินได้เป็นก้อนเป็นกำ เราหาซื้อที่ได้สักแปลงปลูก
บ้าน ลงทุนเลี้ยงวัว เลี้ยงหมู แล้วก็
- ใหญ่ - (สอด) ปลูกผัก เลี้ยงกระต่าย เล่าต่อซียอด เร็ว ๆ เข้าเล่าว่าในส่วนเราจะ
ปลูกอะไร แล้วกระต่ายในกรง แล้วเวลาฝนตก แดดออก เคืองหงาย แล้วเราจะ
ทำยังไงเล่าซียอด
- ยอด - แกรู้หมดทุกอย่าง ว่าไปเองซี
- ใหญ่ - ยอดเล่าดีกว่า ฉันเล้ามันฟังไม่เหมือนยอดเล่า เล่าซี ว่าทำไมยอดถึงยอมให้ฉันเป็น
คนเลี้ยงกระต่าย
- ยอด - เราจะยกโรงผัก กั้นคอกเพาะกระต่าย ทำเล้าเลี้ยงไก่ เวลาฝนตกหนัก เราก็จะไป
นั่งพักเสียในบ้าน แล้วพูดว่า " งานรี ขอหยุดพักไว้ที " แล้วก็ไม่มีใครมาบังคับให้
เราต้องทำงาน กรำฝน ถาดนาวน้อย เราก็ไปก่อไฟขึ้นในเตา นั่งผิงหรือต้มน้ำร้อน
กิน หรือไมก็นอนฟังเสียงฝนตกกระหน่ำหลังคาและไปโผส่ายใจเฉิบ ว่า พุคมาก
เหนื่อยชากระไรไม่เห็นได้ความเอาอย่างนี้ดีกว่า นี่ใหญ่พุงนี้ เวลาพบนายจางกอ
ถ้าเขาถามอะไรแก แกจะทำยังไง
- ใหญ่ - (หยุกเคี้ยวมัน กลืนลงคอ) ฉันท - อ้า - ฉันท - อ้า ฉันทจะไม่พูดอะไรเลย
- ยอด - คืมากใหญ่ คุณแจะคืซีเรื่อย ๆ พอเรามีที่ของเราแล้ว ฉันทจะให้แกได้เลี้ยงกระต่าย
เผที่เคียว ความทรงจำของแกคืขึ้นมาก
- ใหญ่ - (พูมใจ) ฉันทจำได้ซี
- ยอด - (เอางานเอาการ) ฟังนี่ใหญ่ ฉันทอยากให้งานสันทันไว้ ตรงที่เรานั่งกันอยู่เคียว
นี่นะ พอจะจำได้ไหมละ ที่เราจะไปทำงานอยู่นั้น หิงตาลหิวโน้น ไ้ไกลจากที่นี่
เท่าไคนัก

ไอเต๋ยงนี้ถ้าจะเดินไปด้วยไอ ของโตโครกอย่างนี้ชื่อว่า ไม่ไหวจริง ๆ

พุม - เจาคนที่ไอเต๋ยงนี้เกานะ เป็นหัวหน้าช่าง เป็นคนสะอาดอยู่ก่อนกินข้าวยังล้างมือเลย

ยอค - แตะงโคนเรือคักเสียหลังลายพอย

- ขณะที่ใหญ่เดินไปที่เต๋ยงของเขา เขาคิดเครื่องหลังเหวี่ยงลงบนเต๋ยงแล้วนั่งลง อาปากจ้องดูยอคอย่างสนใจ

พุม - เจาหัวหน้าช่างนะ เป็นคนละเอียดละออ ถึงแม้ว่าไอเต๋ยงจะไม่มีเรือใดเลยก็ออกพายานะไปรยลงไปไม่ได้

ยอค - ฉันทึไม่แน่ใจนัก แล้วเขาออกจากงานไปเพราะเรื่องอะไรละ

พุม - ก็เหมือนกะคนอื่น ๆ ละ นึกอยากจะออกขึ้นมาทีอ้างว่าอาหารไม่ถูกปากบ้าง เป้งงานอย่างบ้างอยากย้ายไปเรื่อย ๆ ในทำนองนี้ละ

(ระหว่างที่ยอคงกับใหญ่จับแฉงเต๋ยงนอนของต่าง ๆ)

ยอค - เจาของบาน เจานายนะ ชื่ออะไรนะ

พุม - ผู้ใหญ่แกลว เขาเป็นผู้ใหญ่บาน เป็นคนมีเงินละ

ยอค - จิตใจเป็นยังไง

พุม - งานก็ เงินก็ ไม่มีอะไร (ขณะนั้นประตูเปิดออก ผู้ใหญ่แกลวเดินเข้ามา) เฮย- เจานายเข้ามาแล้วโว้ย (ยอคงยกมือไหว้ใหญ่ไหวตาม) (ฟมได้หมอดอกแล้ว)

แกลว - ฉันทึเขียนหนังสือบอกเขาแฉงว่าต้องการคนงานสองคน เริ่มงานเช้าวันนี้ แกได้หนังสือมาจากเจ็กเล้งหรือเปล่า

(ยอคงวงกระเป๋าทียบเศษกระดากส่งให้แกลว แกลวอ่านแล้วก็พูดว่า ...)

แกลว - อ่าวในนี้กับบอกไว้แล้ววว่า แกจะตองเข้ามาทำงานให้ทันเช้าวันนี้

ยอค - (กมหนามองดูเทาของตน) คนขับรถเมด ส่งเราลงผัดที่ต้องเดินมาตั้ง 10 กว่ากิโล ตอนเช้าจะหารถต่อมาที่นี้ก็หาไม่ได้

แกลว - เช้าวันนี้ เราตองส่งคนไปทำงาน ซากไป 2 คน จะส่งเจ้าไปเดี๋ยวนี้ก็คงจะไม่มีประโยชน์อะไรแล้ว รอไว้อาหารเย็นดีกว่า

(แกลวหยิบสมุดออกมาจากกระเป๋ เอาคินสอมาจค้อ เต๋ยงของคนงาน และปลายคินสอเขาที่ปาก แกลวถาม) แกชื่ออะไร

ยอค - ยอค ยอค เอี่ยมเอม

แกลว - แล้วอีกคนนั้นละ ชื่อไร

ยอค - เขาชื่อใหญ่ ใหญ่ สมทรง
(แกลวจค้อคนทั้งสองลงในสมุด)

แกลว - เจาเคยทำงานที่ไหนมาก่อน

ยอค - ที่ลำนารายณ์นั่นแหละ

แกลว - แล้วแกละ (หมายถึงใหญ่)

ยอค - เขาก็ทำงานที่นั่นเหมือนกัน

แกลว - เจาหมอนี้คงไม่ใช่คนช่างพูด

ยอค - ถูกแล้ว เขาไม่ใช่คนช่างพูด ทำงานแข็งยังกะควายเนะ

- ใหญ่ - (ยิ้มกับตัวเองพร้อมกับเลียนคำพูดของยอด) แข็งแรงยังกะความเนะ
- ยอด - (หันไปจ้องตาเขม็งที่ใหญ่ ใหญ่สำนึกตัว ก้มหัวลงทำความละอายใจที่ล้มคำสั่งของยอด)
- แคลว - พังนี่เจ้าใหญ่ แกทำอะไรบ้าง
(ใหญ่ตกใจเมื่อถูกตั้งคำถาม พยายามหันเข้าหายอดเพื่อให้อยู่)
- ยอด - เขาทำไถ่ทุกอย่าง ให้เขาลองซิเขาทำได้ทั้งนั้นละ เรื่องแบก ๆ หาม ๆ ละถนัดทั้งนั้น
- แคลว - (หันไปทางยอด) เอ ทำไมไม่ให้หมอนั้นตอบคำถามของมันเองแกมีลับลมคมในอะไรอยู่หรือ
- ยอด - ฉันหมายถึงว่าเขานะไม่ใช่คนฉลาด แต่เขาเป็นคนที่แข็งแรง ของหนักขนาด ร้อยกว่ากิโล บางทีถึงสองร้อยกิโลยกไหวนะ
- แคลว - อ้อ แกนี่เป็นโหมกประจำตัวเขาหรือ แกมีส่วนได้เสีย แบ่งส่วนแบ่งค่าจ้างเขา
- ยอด - เปล่าเลย ฉันไม่ทำยังงั้นหรอก
- แคลว - เกิดมาฉันก็ไม่เคยเห็นใครที่จะลอกเอาตัวเขาไปยุ่งกับเรื่องของคนอื่นมากเท่าที่แกมีกะเจ้าหมอนี่
- ยอด - เราเป็นญาติกัน เป็นลูกพี่ลูกน้องกัน ฉันสัญญาแม่ของฉันว่าจะดูแลเอาใจใส่เจ้าหมอนี่เมื่อตอนเด็ก ๆ นะ เจ้าหมอนี่มันถูกมั่วเตะที่หัว แต่เขาก็ไม่เป็นอะไรมาก เพียงแต่ไม่ค่อยฉลาดเท่านั้น แต่เขาจะทำทุกอย่างที่เราบอกให้เขาทำ
- แคลว - ก็ดีแล้ว งานของเราก็ไม่ต้องการคนที่สมองใสเท่าไหนหรอก ขอให้มันแรงทำงานดี ๆ ก็ดีแล้วกัน เอาละ เจ้ายอด ถึงยังงี้ก็ดี ฉันจะต้องจับตาดูแก ห้ามแกถึงออกจากงานที่ลำนารายณ์เสียละ
- ยอด - ก็งานมันเสร็จก็หมดงาน
- แคลว - แกทำอะไรกันที่นั่น
- ยอด - เขาว่าจ้างเราซุกคู ระบายน้ำ
- แคลว - ก็แล้ว แด่อย่าแสดงอะไรว่ามีเรื่องอวดฉลาดหน่อยนะ ไม่มีใครสามารถจะตามตาฉันได้หรอก เอาละ คินนี่หลังจากกินข้าวเย็นแล้ว เขาจะทำงานกันต่อแกไปพบกับหัวหน้างานที่ชื่อ นายโปรง นะ
- ยอด - นายโปรง
- แคลว - ไช้แล้ว นายโปรง ~~เป็นนายโปรงอยู่แล้ว~~ เจ้าจะพบเขาเวลากินอาหารค่ำ (แคลวเปิดประตูจะออกไป แตะกอนออกไค้หันมตจองคนทั้งสองอย่างพิริยพิจารณาอยู่ครู่ใหญ่ แล้วก็ออกจากประตูไป เมื่อเสียงฝีเท้าคอยทางหายไปแล้ว ยอดก็หันมาเล่นงานใหญ่)
- ยอด - ไหนแกว่าแกจะไม่พูดอะไรซักคำนี่ไงละ แหม - ออชยายซีเห่ออกมาไม่ได้ คิไม่ก็ชวคไค้งานกัน
- ใหญ่ - (รู้สึกกระวนกระวายที่กระทำผิด) ฉันลืมไปยอด
- ยอด - ลืม แกก็คิดแต่แกตัวว่าลืม แล้วทุกทีที่แกลืม ฉันก็ต้องลำบากหาทางออกใหม่ทุกที (ยอดหิ้วตัวนั่งลงบนเตียง) แล้วตั้งแต่นั้นไป เขาก็จะจับตามองดูเรา ขอให้ระวังหุบปากแกไว้ให้คินนะ (หึงสองเงียบอยู่ครู่หนึ่ง)
- ใหญ่ - ยอด

- ยอ ค - อะไรอีกละ
- ใหญ่ - เอะ ฉะนั้นก็เลยถูกมาเตะที่หัวควยเหรียยอ ค
- ยอ ค - ถ้าแกเคยถูกมาเตะหรือถูกกระแทบซ้ำก็จะเป็นการดีไม่น้อยที่จะทำให้คนอื่นไม่ต้องพลอยลำบากอยู่กับแกเหมือนอย่างที่ต้องลำบากอยู่เวลานี้
- ใหญ่ - แลวแกว่าฉันเป็นญาติของแกเหรีย เป็นลูกพี่ลูกน้องกันยังงั้นเหรีย
- ยอ ค - ใหญ่ไวยควยเตะว่านั่นมันเป็นคำโกหก ฉันก็ตั้งใจอยู่ที่นั่นเป็นการโกหก เพราะถ้าว่าแกเกิดเป็นวงศ์สาคนญาติของฉฉฉฉจริง ๆ เข้าละก็ ฉฉฉฉคงตายเสียดีกว่า
- (ยอ ครู้สึกตัวว่ามีใครแอบมีใครแอบฟังที่ประตูกลับเข้าไปเปิดประตู) ออฉฉฉมาแอบฟังอยู่เหรีย
- พุ่ม - ฉฉฉเพิ่งเดินเข้ามา ไม่ได้ยินเรื่องอะไรของแกเหรีย ว่ายังงั้น แกรู้สึกว่าเป็นเจ้านายนะเป็นยังงั้น
- ยอ ค - คุเป็นคนตรงไปตรงมาดี
- พุ่ม - เขาเป็นคนก็อยู่เหรีย แกทำความเข้าใจดี ๆ แกเขา ก็คงไม่เป็นไร
- (ขณะนั้นหยิกก็เดินเข้ามาในห้องพักของตงงาน)
- หยิก - เห็นพ่อของฉฉฉไหม ตาพุ่ม
- พุ่ม - เมื่อก่อนนี่ แกเคยชวนคุเหมือนจะเดินไปทางครัว
- หยิก - ออ - เจาต้องคนนี้เป็นคนงานใหม่ไซ้ไหมละ
- พุ่ม - ไซ้ - เฮีย แกสองคนรู้จักกับลูกของนายเสี่ยชี่ ชื่อคุณหยิก
- อ่า - เจานชียอ ค แลวเจานฉฉฉ
- ยอ ค - ชื่อใหญ่
- หยิก - ให้มันตอบของมันเองซิวะ
- ยอ ค - มันเป็นคนไม่ซางพูด
- หยิก - อูวะ - เวลาคนพูดควยมันต้องตอบซิวะ นิงเป็นเบืออยู่ได้
- ยอ ค - เรามาควยกัน
- หยิก - (ทำเสียงแกล) ออ - หมายความว่าเจาไม่อยากจะยักใหญ่มันพูดกับชายังงั้นเรอะ
- ยอ ค - จะให้มันพูดก็ได้ เอ้า - พูดซิเจาใหญ่
- ใหญ่ - ออ - ออ เราฟังมา
- หยิก - ที่หลังจำไวนะ เวลาใครเขาพูดควยละต้องตอบซิ คนแถวนี้จะมาทำจงห้องกับฉฉฉไม่ได้
- (คุคคาม) เข้าใจไหม - (กระแทกหัวออกประตูไป)
- ยอ ค - แหม - อายหมอนี่หาทางกวนเหลือเกิน
- พุ่ม - เขาเป็นนักมว ย เคยขึ้นเวทีมาแล้วนะ
- ยอ ค - จะเป๊อะไรก็ช่างเถิด แตอยามายูกับเจาใหญ่เข้าก็แล้วกัน เอ หักไม้มันถึงแสดงท่าซวาง ๆ กวน ๆ กับเจาใหญ่ก็ไมรู้
- พุ่ม - อ้าว - เรื่องมันเป็นยังงี้ หยิกนะก็เหมือนกับคนตัวเล็ก ๆ โดยมากที่เกลียดคนตัวโต ๆ ชอบหาเรื่องวิวาทกับคนโต ๆ เพื่อสำแดงเดชว่าตัวนะเล็กก็เล็กพริกขี้หนู ซึ่งสามารถ

จะปรามคนโต ๆ ไค้นแหละ เรื่องมันเป็นยังงี้

ยอก - ลักษณะอย่างนี้ดูเหมือนเขาเรียกว่าปมคอย ปมเชื่องอะไรนี่จะอย่างไรก็ดี เจ้าหยิกก็
ไม่ควรจะมายุ่งกับเจ้าใหญ่ เจ้าใหญ่ะมันไม่เคยหัดมวยมาที่จริงหรอก แต่ล้ามมันหนักเหลือ
เกินเจ้าหยิกขึ้นมายุ่งกับมันละก้อจะต้องเจ็บตัว

พุ่ม - เรื่องมันยาก นอกจากมันถือว่ามันเป็นลูกของนายแล้ว ใครจะตอยกับมันก็ไม่ได้ประโยชน์
อะไร ถ้าคนโตมันชกคืบลงไป มันก็ปรักปรำว่าคนโตตึงแถมคนเล็ก เทตามันปราบไอคน
โตกว่าได้ มันก็จะคุยทับถมว่า อี - นี่ไม่ใช่ฝีมือพอรี - แต่ ที่ฉันเลามา นี่ อย่าเที่ยว
พูดไปนะ ภูเขาคูเขาจะกัดฉันแยเขี้ยว

ยอก - พัง ๆ แล้วฉันยังไม่ชอบหนาเจ้าหมอนมากขึ้นทุกที อายคนเล็ก ๆ ที่แถมทำเหมือนแมลงป่อง
ชูแต่หางเองอา อวคองถุขึ้นไม่ถูกเสกกับฉันแน่

พุ่ม - แหม - ตั้งแต่ไค้เมื่อยคนใหม่มา มันยิ่งปองขึ้นอีกหลายสิบเท่า

ยอก - อ้อ - สำแดงเคชอวกเมีย เมียหมอนนี่ะสรวยเหระ

พุ่ม - สรวย - แด

ยอก - แตะอะไร

พุ่ม - ชอบทำหุทำตา

ยอก - เพิ่งไค้กันใหม่ ๆ ทำหุทำตากับคนอื่นแล้วเหระ

พุ่ม - ฉันเห็นทำหุทำตากับนายโปรงหัวหนาคงงาน เจ้าหยิกมันไม่รู้หรือว่าเมียมันนะเลม
เล่นตากับนายโปรง แล้วมันก็เล่นตากับเจ้าพวง คงงานพุ่ม ๆ ที่อื่นอีกคนหนึ่ง

ยอก - เอ - ถ้ามันจะสนุกเสียแล้ว

พุ่ม - นี่รู้ไหม ยอก ฉันคิดว่าหญิงที่เจ้าหยิกไปควาเอามา นี่นะ ถ้ามันไม่ใช่คนคีนักหรือ
แล้วอย่าพูดไปนะ ถ้าเรื่องกระตอนเขาหุเจ้าหยิกจะก้อ ฉันแยเขี้ยว วาง ๆ ที่
ลองดูเอาเองเถอะว่าเป็นผู้หญิงชนิดไหน ฉันจะต้องไปโรงครัวหนอย ไปละนะ

(ออกประตูไป)

ยอก - นี่ใหญ่ ฉันรู้สึกหวั่น ๆ พิกควาแก่นี่จะต้อเกิดเรื่องกับเจ้าหยิก อายคนแบบนั้นฉันเคย
เห็นมาก่อน นี่มันมาชุก แลว่ามันรู้ว่าแกชกจะปอด ๆ มันอยู่ อีกไม่ช้าหรือก มันจะ
ต้อหาโอกาสชกปากแทน

ใหญ่ - (ใจเสีย) ฉันไม่ยากมีเรื่องเคือกรอน (วิ่งวอน) โอ - อย่าให้เขามาชกฉัน

ยอก - ฉันเกลียดอายมุษยชนิดนี้ เคยเห็นคนจำพวกนี้มามากเหมือนอย่างตาพุ่มว่า มันไค้
เปรียบเราทั้งชั้นทั้งล่อง (หยุคคินิดหนึ่ง) แล้วถ้ามันมายุ่งกับแก เราจะต้องเคือค
รอนแน่ ไม่มีปัญหาเลย เขาเป็นลูกของนาย ฟังนี่ใหญ่ แกร่งพยายามเลี้ยงให้ทางเจ้า
หมอนนั้นให้มากที่สุดเท่าที่แกจะทำไค้อย่าพูดกับมัน ถ้ามันเข้ามาในห้องนี้ แกก็ดูตไปนั่ง
เสียสุดมุมห้องให้ไกลไปเขี้ยว ทำยังงี้ไค้ไหมใหญ่

ใหญ่ - ฉันไม่ยากมีเรื่องเคือกรอน ฉันไม่ไค้ทำอะไรให้เขา นี่ ทำไมเขาจะมาหาเรื่องฉันละ

ยอก - (ถอนใจ) ช่วยไค้ ไม่ไค้ มันคงจะหาเรื่องก่การวิวาทกับแกเขาสักคราวหนึ่ง แต่แก
จะต้องพยายามเลี้ยง ไม่วิวาทกับมัน จำไว้ให้คีนะ

ใหญ่ - ยอก ฉันจะไม่พูดอะไรสักคำ (เงียบไปครู่หนึ่ง) - นี่ - อ้า ยอกโกรธฉันไหม

ยอ - ฉันไม่โกรธแกหรอก แต่ฉันไม่ชอบใจเจ้าหยิก เรามาทำงานที่นี่เพื่อหวังจะได้เงินสัก
ก้อนหนึ่ง อย่างน้อยสักสามสี่ร้อยบาท (เสียงเฉียบขาด) แกเลี้ยงให้ทางเจ้าหยิก
นะใหญ่

ใหญ่ - ยอ ท ฉันจะไม่พูดอะไรสักคำ

(กรวยศรี / 18)

ยอ - อย่าให้มันได้โอกาสหาเรื่องกับแก - แก - ถ้าหากว่าอายุมันมันชกแกเขาจะก่อ - อ้อ
ให้มันกินเสียบ้าง

ใหญ่ - ให้มันกินอะไร

ยอ - ช่างเถอะ - ช่างเถอะ แล้วฉันจะบอกแกทีหลังก็แล้วกัน นี่ใหญ่ ถ้าแกเกิดมีเรื่องเดือด
ร้อนขึ้น แกจำได้ไหมว่าฉันสั่งให้แกทำอะไร

ใหญ่ - (อึ้งคิดหน้ามือ) ถ้าฉันเกิดเรื่องเดือดร้อนขึ้น แกก็จะไม่ให้ฉันเป็นคนเลี้ยงกระต่าย

ยอ - ไม่ใช่อย่างนั้น มันอีกเรื่องหนึ่ง จำได้ไหมว่า เมื่อคืนนี้เรานอนค้างอยู่ที่ไหน ร่มห้วย
นั่นใจละ

ใหญ่ - ออ - ฉันจำได้ละ (ลิงโลด) ฉันจำได้ละ ฉันจะไปที่นี่แล้วไปนอนอยู่ในพุ่มไม้

ยอ - นอนอยู่จนกระทั่งฉันมาเรียกแก อย่าให้ใครเห็นแกเป็นอันขาดซ่อนให้ดี ซ่อนในต้นไม้
ริมห้วยนั่น ทองเสียให้ชื่นใจ

ใหญ่ - (ทอง) ซ่อนในพุ่มไม้ริมห้วย ซ่อนในพุ่มไม้ริมห้วย

ยอ - ถ้าหากว่ามีเรื่องร้ายเกิดขึ้น

ใหญ่ - ถ้าหากว่ามีเรื่องร้ายเกิดขึ้น

ยอ - นั่นแหละทองให้ชื่นใจ จะได้ไม่ลืม

(กรวยศรี เขามากระแอม สงเสียงอยู่ห่างไม้)

กรวย - (หางไม้) ฉันมาตามหาหยิก

ยอ - เขาไปแล้ว ไปไม่ถอยเอง

กรวย - ออ - เธอเป็นคนงานใหม่ที่เพิ่งมาถึง ไซ้ใหม่ซะจะ

ยอ - ไซ้

กรวย - (กรีกกราย) บางทีหยิกเขาก็มาที่นี่

ยอ - (หวน) แต่เดี๋ยวนี้เขาไปแล้วละ

กรวย - ถ้ายังงั้นฉันก็เห็นจะต้องไปตามเขาที่อื่น (แสดงจริต) นี่แน่ะจะพอดคนนี้ ถ้าบังเอิญเห็น
ละช่วยบอกตอควยว่า ฉันเที่ยวตามหาเขาอยู่ (จริต) คงไม่มีใครว่าไฉนที่เมียเที่ยว
ตามตัวฉันไปละนะ (ประตูปิด เสียงกรวยพูดนอกห้อง) ใจจะพอโปร่ง

โปร่ง - (หางไม้) ใจแมคนสวย

กรวย - ฉันเที่ยวตามหาหยิก

โปร่ง - แน่ร้อ เห็นไปในเรือนเมื่อคืนเอง

กรวย - รวยพอโปร่งละก้อ ไปก่อนนะจะพอดพุ่มน้อย

ยอ - พูหญิงอย่างนี้เองที่เจ้าหยิกเอาทำเมีย

ใหญ่ - สวยจัง

ยอ - โจ่งครึมเหลือเกิน รูปอย่างนี้ค่าตัวมันแพงยิ่ง ~~จะ~~ ๒๐๐๐๐ ๐๖ ๑๖/๗/๕๕

นี่คือฉากในภาพยนตร์
นี่คือฉากในภาพยนตร์

นี่คือฉากในภาพยนตร์
นี่คือฉากในภาพยนตร์

ใหญ่ - (ถอนใจ) เฮอ - สวยจัง
ยอด - นี่ - นี่ - นี้อาเชียวนะ อย่าไปแตะทองผู้หญิงคนนั้นไม่ได้ ผู้หญิงคนนี้นะ ใหญ่ไว้อะ
วายุพิษที่เคียว จะนำรางวัลมาสู่เราขายเหลือเกิน อย่าเชียวนะ อย่าได้ไปแตะทอง
เป็นอันขาด

ใหญ่ - ฉันไม่ชอบที่นี่เสียแล้ว ถ้ามันไม่ดีแน่ ไปอยู่ที่อื่นดีกว่า
ยอด - เราต้องทนไปก่อน พอให้มีเงินติดตัวบ้างเล็กน้อย ฉันเองก็รู้สึกไม่สบายใจ พอมีทุน
สักหน่อยบางที่เราจะลองไปมทชัย ไปรับจ้างเขาแจวเรือทำโป๊ะ บางทีอาจจะเก็บ
เงินไต่บ้าง

ใหญ่ - (กระตือรือร้น) ไปไหนยอด อย่าอยู่เลย ที่นี่ถ้ามันไม่ดีการแน่
ยอด - เราจะทนไปก่อน เฮอ เจียมก่อน เสียใจใครเขาจะมา
(ไปร่งกับพวกเขามา)

ไปร่ง - แหม - ในนี้มีคังเลย มองไม่เห็นอะไรเลย ออ - นี่พวกแกที่มาใหม่ใช่ไหมคะ
ยอด - ใช่

ไปร่ง - พวกแกเคยมาที่นี่มาก่อนรึ

ยอด - เคย ไม่เห็นลำบากอะไรนี่ แล้วยิ่งเจ้ายักษ์ใหญ่ที่นั่งอยู่นั้นมันทำได้สองเท่าของคน
ธรรมดา

ไปร่ง - แกสองคนนี่ไปไหนมาด้วยกันเสมอซี

ยอด - ถูกแล้ว เราคือเอาใจใส่ดูแลซึ่งกันและกัน เจ้านั้นนะปัญญามันค่อนข้างจะทึบสักหน่อย
แต่พูดถึงงานแล้วลวกหาตัวจับยากนิสัยเรียบร้อยดี เสียแต่ไม่ฉลาด เรารู้จักกันมานาน
แล้ว

ไปร่ง - คนที่จะคบกันนาน ๆ นะหายาก นี่รู้จักกับพวกเขาเสียซี

พวง - ถูกละ ฉันชื่อพวง แล้วแกจะชื่ออะไร

ยอด - ฉันชื่อยอด ส่วนเจ้านั้นชื่อใหญ่

พวง - ยินดีรู้จัก แหม - แกตัวใหญ่นั่นใหญ่สมชื่อ

ไปร่ง - วันนี้ช่วยระมัดระวัง โคนถนนไม่ลมหับไก่อุ้มหลังหัก แหมสงสารเหลือเกิน ร้องโหย
หวลกรวญคราง

ยอด - อายุกุบนี้หมาเรอะ

ไปร่ง - ถูกแล้ว หมาของฉันเอง เลี้ยงมาตั้งแต่เล็ก ๆ ฉันรักมันมาก ฉลาดเสียด้วย

ยอด - มีหัวรอกไหม

ไปร่ง - ไม่มี ฉันยังมันตายเสียเมื่อครู่เอง

ยอด - อ้าว - หมาของแกทำไมยังมันเสียละ

ไปร่ง - ทนสงสาร - เห็นมันทรมานต่อไปไม่ได้ คงไม่บาปกรรมหรือที่ช่วยให้มันพ้นทุกข์ไป
มายังนี้มันคงครวญครางทรมานไปอีกหลายชั่วโมงกว่าจะตาย คนเรานี้บางทีก็ใจ
แข็ง (ถอนใจ) เฮอ - เกราะหักที่มันมีลูกไว้ให้ 5 ตัว ยังเล็ก ๆ อยู่เลยเห็นจะ
ต้องขอปันนมมายาปูกให้มันกิน

พวง - นี่แหละเอาไว้ตั้ง 5 ตัวเชียวเรอะ

- โป่ง - ยังไม่รู้ได้ ถ้ามีใครขอบ้างบางทีก็จะให้เขาไป เอ- ถึงเวลากินข้าวแล้วไปโรงครัว
กันเถอะ
- ยอด - ~~พวก~~ไปก่อนประเดี๋ยวฉันจะตามไป (โป่งกับพวกออกประตูไป)
- ใหญ่ - ไค่ยืนใหม่ยอด ไค่ยืนใหม่
- ยอด - ไค่ยืนแล้ว เอาเถอะใหญ่ ฉันจะขอเขาให้แกสักตัวหนึ่ง
- ใหญ่ - เอาตัวคาง ๆ นะ สีขาวสีน้ำตาล *ลูกหมา*
- ยอด - ไปกินข้าวเถอะ ฉันไม่รู้ว่เขาจะมีตัวสีขาวสีน้ำตาลหรือไม่
- ใหญ่ - รีบขอเขาหน่อยนะยอด เคี้ยวเขาจะเอามันให้ใครไปเสียก่อน
- ยอด - เอาเถอะ ลูกขึ้นไปกินข้าวก่อน
(เสียงประตูเปิด หยิกเข้ามา)
- หยิก - พวกเองเห็นผู้หญิงมา ~~มา~~ ขามาทางนี้ไหม
- ยอด - ออ หยิก เอ๊ย คุณหยิก เห็นเมื่อสักครู่ช้างโหมงมาแล้วเห็นจะได้
- หยิก - มาทำไมที่นี่
- ยอด - (ทำเสียง) เห็นว่ามาเที่ยวตามหาคุณอยู่
- หยิก - แล้วออกไปทางไหนรู้ไหม
- ยอด - ไม่รู้ ฉันไม่ไค่เอาใจใส่
- หยิก - คีละ (กระพือเท้าฉีกประตูปิดแล้วออกไป)
- ยอด - รู้ไหมใหญ่ ชักหัวนี้ ๆ ว่าตัวฉันเองอาจจะต้องรับมือกับเจ้าหมอนี่ แหม - ไม่ถูกชะตา
เสียเลย ให้ตายสิ ไปเถอะเดี๋ยวไม่มีอะไรเหลือ
ลูกหมา
(โขงฉา - เพกเปลี่ยนเวลา)

ตอน 2

ฉากเดียวกับฉากที่สอง

คืนรุ่งขึ้น แม่เหลาจวนคำ แสงภายนอกยังลอคเข้ามาตามช่องหน้าต่าง แต่ข้างใน
ห้องคอนข้างมีคสัว โปรง กับ ยอด เดินเข้ามา โปรงไปเปิดสวิสไฟที่อยู่นั้นโคม แสงไฟ
พุ่งลงบนโต๊ะ ภายในห้องสว่างขึ้น รอบโต๊ะใช้หลังสนุ หรือลังไม้ฉานาแทนเก้าอี้ ทั้งสองนั่งลง
ตรงข้ามกัน

โปรง เรื่องเล็ก ไม่ต้องขอบอกขอบใจอะไรกันหน้าหนาหรือก ฉันทักจะต้องแจกจ่ายลูก
หมาให้ใครต่อใคร ช่วยแบ่งกันไปเลี้ยงอยู่แล้ว

ยอด มันอาจจะเป็นเรื่องเล็กสำหรับพี่โปรง แต่สำหรับเจ้าใหญ่ มันเป็นเรื่องใหญ่ที่
เคียว ให้ตายสิ ความที่มันตื่นเต้นกับเรื่องลูกหมา ฉันทักสงสัยอยู่ว่ามันจะไม่กลับ
มานอนนี้เสียเป็นแน่ มันคงอยากนอนกกลูกหมาอยู่ในยุ้งนั้นแน่

โปรง ก็ซึ้งมันเถอะ (เปลี่ยนเรื่อง) ให้ตายสิ เกิดมาไม่เคยเห็นคนแข็งแรง แข็งงาน
อย่างเจ้าหมอนี้

ยอด (พากพุมใจ) เพียงออกคำสั่ง มันจะก้มหน้าก้มตาทำ ทำอะไรไ้ทั้งนั้น ที่ไม่ต้อง
ออกหัวคิด

โปรง แปลกนะ ที่แกสอนคนไปไหนมาไหนด้วยกันตลอดเวลา

ยอด แปลกที่ตรงไหน

โปรง อ้าว ก็คนเรา ต่างคนก็ต่างมีปัญญาของตัวเอง คนประเภทเราที่ต้องหาเลี้ยง
ปากเลี้ยงทองช่วยตัวเอง มีใครบ้างที่มีปัญญาหรือมีเวลาไปยุ่งกับเรื่องของคน
อื่นใด

ยอด เจ้าใหญ่ะ มันไม่ใช่คนวิกลจริต มันเพียงแต่สมองหีบ ภาวการณ์ ^{อยู่ไกล} แต่ฉันเองก็หา
ใช่คนฉลาดวิเศษ วิโสอะไรแต่ไหนไม่ ฉลาดก็คงไม่ต้องมาหาเช่ากินคำอยู่
อย่างนี้ คนมีปัญญาจะต้องมีที่ทำมาหากินของตัวเอง มีที่ดินทำนา ทำไร่ ทำสวน
อะไรของตัวเอง ไม่ต้องเป็นลูกจ้างเขา (โปรง หยิบไฟฟอก สับกรีก แล้ว
เล่นถอกไฟ ขณะยอดพูดต่อ) ไม่เห็นแปลกตรงไหน ที่เราจะไปไหนมาไหนด้วย
กัน บ้านเราอยู่จิวราย อยู่ใกล้ ๆ กัน ฉันทักจำได้เลี้ยงเจ้าใหญ่มา แกเลี้ยงมัน
มาแต่เล็ก ๆ พอป่าตาย มันก็ตามฉันไปไหนต่อไหน หางานทำกันไปเรื่อย ๆ เลย
ซักจะชิน ๆ กัน (โปรงหยุดเล่นถอกไฟ จ้องหน้าฟังยอดพูด ยอดพูดต่อ) มันเป็น
เพื่อนแก่เหงาใด (หัวเราะ) ฉันทักแกล้งมันก็เคย คือเกิดอยากจะได้ตลก
อวดชาวบ้าน เจ้าใหญ่มันก็ไมรู้หรือกว่าฉันทักแกล้งมัน ฉันทักคำสั่งให้มันโคกลงไปใน
คลอง มันก็โคกลงไปจริง ๆ แล้วมันก็ว่ายน้ำไม่เป็น เราได้ลากันตอนแรก แต่พอ
มันจะลำนำนายเขาจริง ๆ ต้องโคกลงไปช่วยกันลากขึ้นมาเกือบตาย แต่มันก็
จำไม่โคหรือกว่ามีอะไรเกิดขึ้น น่าสงสาร ฉันทักเลยเลิกแกล้งมันตั้งแต่นั้นมา

โปรง เขาเป็นคนดี คนเราไม่จำเป็นต้องคนมีปัญญาฉลาดนี้จะเป็นคนดี บางคราวมันกลับ
ตรงกันข้าม คนยิ่งฉลาดยิ่งชั่วและยิ่งโกง (ยอดหยิบไฟถอกเล่นบ้าง)

ยอด (ชะกอกไฟ) ฉันเองก็เป็นคนไม่มีญาติ เจ้าใหญ่กลายมาเป็นชนกคิดหลังกันไป
ไหนต่อไหนด้วยกัน มันก็เลยชิน ๆ กันไป จะไปสลักมันทิ้งก็ไม่ได้ หมอช่วยตัวเอง
ไม่ได้ ถ้าไม่มีฉันคอยช่วย

โปรง แต่หมอไม่ใช่คนเกเร มันมองเห็น มันไม่มีนิสัยเกเร

ยอด ถูกของแกพี่โปรง ใหญ่ไม่มีนิสัยเกเร แต่มันก็ไปเกิดเรื่อง เพราะความงอแง
ของตัวเอง (อย่างที่เกิดเรื่องทีล่านารายณ์) (เขาหยุดชกอกไฟแสดงความอึดอัน
ใจที่พลังหายไป) แล้วพี่โปรงอย่าไปเล่าให้ใครฟังนะ

โปรง (อย่างแสร้งทำ) เกิดเรื่องอะไรที่ล่านารายณ์

ยอด อयरูเลย ฉันไม่ควรเล่า

โปรง มีอะไรเกิดขึ้นที่ล่านารายณ์

ยอด (ฮึกฮัก) มีผู้หญิงแต่งกระโปรงชุดสีแดงเดินผ่านมา หมอนี้เห็นอะไรแปลกไม่ได้
นึกอยากจับตอง เห็นตองจับให้ได กอไปควากระโปรงแม้นั้นเชอ มันก็เกิดเรื่อง
เจ้าใหญ่ก็เกิดตกใจยิ่งเห็นยวกระโปรงแนแน และเวลาเกิดเรื่องอย่างนี้ ยิ่งตก
ใจยิ่งคิดอะไรไม่ออก มันพูดถึงยังแค้นเสียงร้องใหญ่ ฉันยังเอืออยู่ไม่ไถลนั้ ใด
ยีนเสียงพูดถึงร้องก็วิ่งออกไป ควาไคคุณเป็นฟาดกระบานเจ้าใหญ่ เป็นทางเดียวที่
จะหนีมันไปขอมือไค

โปรง (จ้องตาเขม็ง) แล้วมีอะไรเกิดขึ้น

ยอด (เรียงไขอย่างระมัดระวัง) มันพูดถึงร้องให้ไปบอกพ่อแม่พี่น้องพากันไปแจ้งผู้ใหญ่
บานว่าถูกฉุดคราอณาจาร ตกลงผู้ใหญ่บานก็คุมลูกหลานสมัครพรรคพวกออกตามลา
เจ้าใหญ่ เราตองไปล่อยคอกซอนตัวกลางกอบัวตลอดวัน ค่ำลงจึงได้อโอกาสเลียง
ออก ถ้าล่อยไคพวกนั้นจับตัวเจ้าใหญ่ไค มันคงถูกรุมขอมถึงหามแน แต่มันก็ไมรู
ตัวเลยวามันไคทำอะไรผิดไปเมื่อไคร

โปรง มันพูดถึงนั้นไคใครรับปากเจ็บอะไรไคไคร

ยอด ไม่เป็นอะไรเลย เพียงแต่ตกใจกลัว (อย่างว่าแต่มันพูดถึงนั้นเลย แม่ตัวฉันเอง หรือ
ไครก็ตาม คงตองตกใจแน ถ้าถูกหมอนี้จับตัวอยู่ แต่มันไคทำร้ายแม่พูดถึงคนนั้น
เลย มันเพียงอยากจับตองกระโปรงแดง เหมือนอย่างอยากไปจับตองลูกไลลูกหมา
เล่นอย่างงั้นแหละ

โปรง เจ้าใหญ่มันไม่ใช่คนพาลเกเร ฉันอ่านลักษณะมันออก

ยอด ถูกแล้ว มันเป็นอย่างนั้น นอกจากนั้นยังทำทุกอย่างที่ฉันสั่ง (ใหญ่เดินเข้ามา เดิน
ตัว ลีบ มีพิรุธว่ามีอะไรแอบซ่อนคิดมีอมาควย) ใจ ใหญ่ ลูกหมาไคใหม่

ใหญ่ (ตะล่ำะลัก) สีมันคาง น้ำตาล ปนขาว อย่างที่ฉันอยากไค (เขาไปที่เตียงของ
เขา นอนหงายลง แล้วยกเขาสองข้างขึ้นคล้าย ๆ กับเพื่อบังของที่อยู่บนท้องของ
เขา ยอดเก็บไควางลงฉบับพลัน)

ยอด (เคาะขา) ใหญ่
(ใหญ่ผงกหัว ร้องตอบ)

ใหญ่: อะไร จะ

ยอด: ฉันบอกแกแล้วใช่ไหม ว่าห้ามไม่ให้เอาลูกหมาเข้ามาในห้องนี้

ใหญ่: ลูกหมาอะไรกัน ฉันไม่ได้อะไรลูกหมาอะไรมาด้วยนี่
(ยอดเดินเข้าไปหาใหญ่ จับไหล่ใหญ่ตะแคง แล้วหยิบลูกหมาออกมาจากที่ซ่อนที่พุงของใหญ่)

ยอด: นี่ยังง

ใหญ่: คินฉันมาเถอะยอด

ยอด: แกลุกขึ้นมาเสียที ๆ แล้วเอาเจ้านี้ไปไว้กับแม่ของมันที่ในยุ่ง โธมันเพิ่งเกิดใหม่ ยังอ่อนเหลือเกิน แกอยากจะทำมันให้ตายอย่างงั้นรึ ก็ไม่ก็ฉันจะบอกพี่โปรงไม่ให้ให้แกสักตัวนึง

ใหญ่: สงมาเถอะ ฉันจะเอามันกลับไปอย่างทีบอก โธ ฉันเพียงอยากดูมันเล่นหน่อยเคียว

ยอด: (ส่งลูกหมาคืนให้ใหญ่) ก็แล้ว รีบเอากลับไป เดี๋ยวมันเจามือตายเสียอ่อน (ใหญ่รับเอาลูกหมาไป โปรงมองตาม)

โปรง: ให้ตายสิ หมอนี่มันก็เหมือนกับเด็ก ๆ

ยอด: ถูกแล้ว เหมือนเด็ก ๆ แล้วก็ไม่เป็นภัยกับใครเหมือนเด็ก ๆ ยกเว้นแต่หมอมิพลังยังกะวักกะทิง (ฉันหาว่าคินนี้หมอกงป่วนเป็นนอยุ่ที่ยุงตลอดคิน คงไม่กลับมานอนนี้ แท้จริงเถอะ คงไม่เป็นไร)

(พวงเดินเข้ามาในห้อง แล้วมีพุ่มเดินตาม ตอนบับประตู แสดงความเป็นห่วงสุนัขแก่ที่ตามมาด้วย)

พุ่ม: โอ้คาง นอนอยู่ตรงนั้นแหละ อย่าตามเข้ามาเลย

พวง: โอ้หมาแก่ของตาพุ่มนี่เหม็นกลิ่นใส่เหลือเกิน แผลที่หลังก็เน่าเฟอะ ตสธรรมชาติมันจะสังหารมันเสียให้พ้นทุกขพบนอนไปเสียที

พุ่ม: ฉันเลี้ยงมันมานาน อยู่กับมาเสียจนชิน จนไม่รู้สีกว่ามันเหม็น

พวง: (เดินกลับไปประตู ทำท่าเหมือนพิจารณาสุนัข) พันฟางก็หมดปากแล้ว เกล็นก็ขาลาก แทะเหม็นแฉลเน่า หนอนขึ้นหยุบ ทำไมแกไม่ฆ่ามันเสียเอาบุญ ปล่อยให้มันทรมาณอยู่ไ้

พุ่ม: ฉันเลี้ยงมันมาแต่เล็ก ๆ มันเป็นหมาที่ฉลาด รู้อะไรต่ออะไรหลายอย่าง

ยอด: ~~ฉันก็เคยเห็นหมาฉลาด ๆ ก็ ๆ หลายตัว~~

พวง: ฟังนี้ ตาพุ่ม หมาตัวนี้นะมันอยู่ไปอย่างแสนสุขทรมาณ ฉันจะให้มันเป็นเอาไหมละ จอปากกระบอกเขาที่หัว เหนียวโกโป่งเคียว ช่วยให้มันพ้นทุกข์ (พุ่มมองรอบ ๆ ขอความเห็นใจจากทุกคนในห้อง)

พุ่ม: ไม่เอา ฉันทำไม่ได้หรอก เคยเลี้ยงกันมา อยู่กับมาเหมือนกับเพื่อนที่ดีของฉัน

พวง : ตัวมันเองก็มีแต่ทรมาน ยิ่งกว่านั้น นึกถึงคนอื่นเขาบ้างสิ เวลามันเจ็บคเข้าไป
ไกลโตะกินข้าว มีอะไรอยู่ในท้องก็พาจะออกหมด เอาอย่างนี้คือใหม่ละ ถ้าแก
มันเองไม่ได้ ฉันจะช่วยจัดการให้

พุ่ม : โอ้ ฉันเลี้ยงมันมาแต่เล็ก ๆ

พวง : หมาของโปรงเขาออกลูกตั้งหลายตัว ขอเขามวเลี้ยงใหม่สักตัวเขาคงให้ ฉันจะ
ช่วยช่วยไ้คางให้พ้นทุกข์ไปเอง

โปรง : ถูกแล้ว แกจะเอาลูกหมาไปเลี้ยงสักตัว ฉันก็ให้แกได้ พุ่มเขาวัวของเขาถูกแล้ว
ไ้หมาแก่มันทรมานสันติ ตัวมันเองเวลาแก แล้วถ้าต้องเจ็บทรมาน แล้วคงอยาก
ให้ใครมาช่วยยิ่งให้ฉันกับพุ่มไป

พุ่ม : แต่มันคงเจ็บ

พวง : ไว้ใจมือฉันเถอะ ฉันจะยิ่งตรงท่ายทอยพอที จะไม่ทันรู้สึกเจ็บเลย

พุ่ม : (เห็นทางมีหวัง) แต่แกไม่มีปืน

พวง : แล้วกัน มีสิ (เดินไปที่ชั้นเก็บของมาไล่ไล่เตี้ยของเขา เปิดกระเป๋าค้นทางออก
หยิบปืนสั้นบรรจุของหนึ่งขึ้นมา)

พุ่ม : นี่ไงละ อ้าวว่าแต่หมาเลย คนหรือหมี โคนเหมาะ ๆ ตายสนิท
(กับพุ่ม) ตกลงนะ ฉันจะจัดการให้เอง

พุ่ม : เอาไวพรงนี้ ไม่ดีกว่าสิ

พวง : ไม่มีเหตุผลเลยที่จะผลักดันประกันพรง (เดินไปเปิดประตู)

โปรง : พวง

พวง : หือ ?

โปรง : เอาจอบติดมือไปควายนะ แล้วชุกหลุม กลบเสียให้ดี

พวง : (พุดชุกจะออกประตูไป) จะ พี่โปรง
(เสียงพวงจากนอกห้อง) มะ ไอคาง ตามมาดี ๆ นาน ๆ ยังงาน ประเดี้ยว
พุ่มทุกข

(ทุกคนในห้องเงียบสนิท พุ่มนั่งตาเหม่อ อยู่บนเตียงนอน ความเงียบคงอยู่ชั่วครู่
ใหญ่)

หมายเหตุ ระหว่างนี้ จะแยกบทพูดระหว่างโปรงกับยอค ปู่พื้น ท้าวความถึงงาน
รื่นเริงที่จะมีระบำลูกทุ่งหรืออะไรทำนองนี้ ส่วนพุ่มไม่ปริปากพูด เพราะใจหวง
เสียงปืนที่จะดังขึ้น เมื่อเสียงปืนดัง พุ่มสทงน้อย มีน้ำตาคลอและคอย ๆ ก้มหน้า
ลง นั่งแน่นิ่ง ทั้งยอคและโปรงหันไปมองพุ่มนั้นแต่เสียงปืนดังขึ้น แล้วยอคหันมาสับ
ไฟอย่างแรง ๆ แล้วแจกละเลดต่อไป โปรงลุกเดินไปที่ประตู)

โปรง : รถแทรกเตอร์ น้ำมันเครื่องพร่องอยู่หนอยหนึ่ง จะไปเติมเสียหนอย (โปรงออกประ
ตุไป พวงกับใหญ่ เดินเขาประตูมา ใหญ่เดินไปนั่งที่เตียงนอนของตน พวงทำความ
สะอาดปิ่น แล้วเก็บเขาที่ พุ่มลมตัวลงนอนถายหน้าผาก หยิก พรวดพรากเข้าประตู
มา

หยิก - พวกแกที่นั่งอยู่ที่นั่นะ เห็นเมียนั้นไหม ?

พวง - ไม่เห็น

หยิก - (กวาดสายตารอบ ๆ ห้องครู่หนึ่ง) เอา นี่เจ้าโปรงหายไปข้างไหน

พุ่ม ~~ยอค~~ - ~~ไปตั้ง~~ เห็นว่าจะไปดูมโหรีละคร ~~ที่หน้าประตู~~ ~~ไม่เห็น~~ ~~แล้วจะไม่เดินหัวหมา เกเริก/ตอ~~

หยิก - ไปนานแล้วหรอ

พุ่ม ~~ยอค~~ - สัก 5 หรือ 10 นาที

หยิก - คีละ ต้องไปดูเสียหนอย (กระแทกประตูออกไป)

พวง - ตามไปไว๊ย บางทีจะไ้ดูมว ไอหยิกนี้ชักกำเริบ ถึงกล่ากับจะประมื่อกับพี่โปรง
เจ้านี้ไม่รู้จักพี่โปรงเสียแล้ว

ยอค - มันคงนึกว่าเมียของมันจะกำลังคุยอยู่กับพี่โปรงยังงั้นละซี

- พวง - ก็เห็นจะเป็นเช่นนั้น แต่ฉันไม่เชื่อว่าพี่โป่งจะมีอะไรเกี่ยวข้องกับนั่งผู้หญิงคนนั้น
แต่ไปคุยเสียให้รู้ว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นก็เหมือนกัน ไปหรือยังละพวกเรา
- ยอด - ฉันเห็นจะไม่ไปละ ไม่อยากจะมีอะไรมาเกี่ยวกับ ใหญ่กับฉันจะต้องไคคางงเต็ม
เม็ดเต็มหน่วย เห็นจะต้องขอตัว ~~ดิฉัน~~
- พวง - ถ้ายังงั้น ฉันไปก่อนละนะ (เปิดประตูออกไป) ~~ดิฉัน~~
- ใหญ่ - นี่ยอด อีกนานไหมที่เราจะได้ไปอยู่ที่ ๆ แกวา ไปปลูกผัก ปลูกหญ้าเลี้ยงเป็ด
เลี้ยงไก่ แล้วยังเลี้ยงกระต่าย
- ยอด - ยังไม่รู้ได้ เราจะต้องเก็บเงินไว้ให้ไคมากพอ ฉันไปเจอะที่เล็ก ๆ เขาแห่งหนึ่ง
ที่เจ้าของเขาจะขายให้ถูก ๆ อยู่ถนัดสองยายยอยไปหน่อย
- ใหญ่ - -เออ - ที่นั่นมันเป็นยังไง เล่าให้ฉันฟังสิ
- ยอด - ก็ฉันเล่าให้ฟังเมื่อคืนนี้แล้วยังไงละ
- ใหญ่ - โอ - เล่าอีกเถอะนะ ฉันอยากฟัง
- ยอด - มีที่คนอยู่หนึ่ง มีเนื้อที่ประมาณ 15 ไร่ อยู่ริมคลองเสียควย มีกระต่ายเล็ก ๆ
มีเลาไก่ มีคนมาเช่า คนมะม่วง คนสะเคา คนแค แล้วยังอะไรต่ออะไรอีกหลายอย่าง
- ใหญ่ - แล้วยังกระต่ายควยไซ้ไหมยอด
- ยอด - เวลานี้ยังไม่มีกระต่ายหรอก แต่ว่าเราก็คงจะกันคอกเขาแล้วเริ่มเลี้ยงมันเมื่อไหร่ก็ได้
แล้วแกก็มีหน้าที่คอยหาหญ้าให้กระต่ายกิน
- ใหญ่ - จริงซี จริงซี ฉันจะต้องหาหญ้าให้กระต่ายกิน -
-
- ยอด - เวลาอดพักมาเอื่อย ๆ เราอาจจะหาที่ร่ม ๆ นั่งตากปลาไคตลอดวัน เราไม่ต้องไป
ตลาด เพราะอาหารมีอยู่รอบตัวเรา เป็ดไก่ ก็จะไขกินไม่ไหว ผักเอย ปลาเอย
กินไม่หมดแน่ แล้วยังเวลาฝนตก เราก็คงจะไปนั่งในบ้านของเรา ฟังเสียงฝนกระทบหลัง
คาจากแทนไปไม๊ ถ้ารู้สึกหนาวขึ้นมาก็อาจจะนั่งผิงไฟหรือต้มน้ำร้อน
- ใหญ่ - แล้วยังกระต่ายเลา ไทน์เลาถึงฉันว่าจะดูแลกระต่ายยังไง ซิ
- ยอด - เวลาเขา ๆ นะ แกก็จะหากระบุงมาสักใบ แล้วออกไปหลังบ้าน เกี่ยวหญ้าใส่กระ-
บุงมาให้เต็มเชียวนะ แล้วก็เอามาให้กระต่ายกิน
- ใหญ่ - แล้วยังกระต่ายมันก็จะแหะในหญ้าอย่างนี้นะ เคยเห็นนะ
-
- ยอด - มันก็จะเกิดลูกหลานกันเต็มเลา จะต้องเอาไปขาย หรือฆ่ากินเสียบ้าง บ้าน นี่แหละ
จะเป็นบ้านของเราเอง ไม่มีใครจะขับไล่ไล่ส่งเราไค แล้วถ้ามีใครมาข่มขืนเรา
ในบ้านของเรา ถ้าเราไม่ชอบหน้า เราก็คงจะบอกว่า เฮ้ย- ออกไปไหนแล้วให้
ตายสิ เจ้าหมอนั่นมันก็จะออกไป ที่นี้ถ้ามีคนที่ชอบกันผ่านมา เราก็คงจะบอกว่า
หยุดคุยกันก่อนสิพี่ แล้วให้ตายสิเขาก็จะหยุดคุยกับเรา เราจะเลี้ยงหมา แล้วก็เลี้ยง
แมว เอ - แต่แกจะต้องระวังให้คีนะ อย่าปล่อยให้แมวไปเตะครูปูกระต่ายของแกไค
- ใหญ่ - (โหมโห) ลองหนอยเถอะวะ ลองมาเตะครูปูกระต่ายเถอะวะ ไอ้แมวบ้า
- พุ่ม - ไอ้ที่อย่างนี้แกวานะ มันมีอยู่ในโลกนี้ด้วยหรือ
- ยอด - เอะ - ตาพุ่ม แกแอบอยู่หลังคังกะเมื่อไหร่ ~~ดิฉัน~~
- พุ่ม - ฉันนอนฟังแกคุยกันตลอดเวลา ขอให้ฉันไปอยู่ควยคนไคใหม่ ๑

โธ - ฉันนี่เป็นคนมีแขนข้างเดียว มาเสียแขนเสียข้างหนึ่งนี่ เพราะตกต้นไม้ เขา
เขาทำขวัญให้ฉัน 250.- บาท แล้วฉันก็เก็บได้อีก 150.- บาท รวมกันเป็น
400.- บาท นี่ถ้าฉันขอมือหุ่นสวนควยฉันมีให้แกได้ 400.- บาท ฉันทำอะไรก็ไม่ค่อย
ไหว เพราะร่างกายไม่สมบูรณ์ประกอบ อายุก็มาก แต่ฉันอาจช่วยแกหุงหาอาหาร
เลี้ยงไก่ รกน้ำผักอะไรนิด ๆ หน่อย ๆ ก็เห็นพอจะได้อ

ยอด - เอ - จะต้องคิดกันก่อน เราเคยคิดกันว่าจะมีแต่เพียงสองคน ก็ใหญ่กับฉัน ไม่เคย
คิดว่าจะมีคนอื่นมารวมควย

พุ่ม - ฉันยินดีจะทำพิธีกรรมยกส่วนของฉันให้พวกแกเมื่อฉันตายไปเพราะฉันเองก็ไม่มีวงศ์
ศนาญาติใดอื่น พวกแกมีทุนอยู่แล้วสักเท่าไรละ บางทีเราอาจจะลงมือทำกันเดี่ยว
นี่ก็ได้

ยอด - สองคนมีคิตัวอยู่ 10 บาท พอดี ๆ เอ - แทะว่ปลาย เกื่อนนี้ใหญ่กับฉันจะได้อาจ
คนละร้อยบาท สองคนรวมกันเป็นสองร้อยบาท แล้วตาพุ่มมีอยู่แล้ว 400 ก็จะรวมกัน
ได้เป็น 600 ที่นี้เขาจะขายให้เรา 1,000.- บาท เราขาดเงินอีกเพียง 400 บาท
เท่านั้น (กิต) เอาอย่างนี้ไหมละ เราเอาเงิน 600 ไปผ่อนชำระเขาก่อน แล้ว
ส่งใหญ่กับตาพุ่มไปอยู่ที่นั่นก่อน ส่วนฉันคงอยู่ทำงานต่อไป สะสมเงินเข้าอีกสักห้าเดือน
ก็จะไหนี่ไหมด (จิงโอด) พี่ยาชิ นี่เราทำได้แล้วนี่ เราจะซื้อที่ดินได้แล้ว
เราจะแต่งที่ดินเสียให้เรียบเสีย (ใฝ่ฝัน) ที่ต่างว่ามึงงานวัดมีเยเก มีละคอนมา
เล่นแถวใกล้ ๆ บ้านเรา เราก็จะปิดประตูบ้านแล้วก็ไปดูมันให้สบายใจเลย ตอน
เปิดไ้เขาเลา ตอนว่าความเขาออก แล้วเราก็จะพากันไปดูเยเก

ใหญ่ - แทะทองเอาหญ้าทิ้งไว้ให้กระต่ายกินก่อน (หัวเราะ) เห็นไหมละ ฉันไม่ลืม เมื่อไหร่
เราจะเริ่มกันเสียทีละยอด

ยอด - อีกเดือนเดียว ฉันจะเขียนจดหมายส่งไปให้เจ้าของที่ แล้วให้ตาพุ่มออกเงิน 400
บาท ไปวางมัดจำไว้ก่อน เอ - เสียงใครกำลังเข้ามา พวกเราอย่าไปบอกคนอื่น
นะ เรารูกันแต่ลำพังเราสามคนเท่านั้น
(ไปรง หยิก กับพวง เดินพูดกันเข้ามา หางไม้ค)

หยิก - ฉันไม่ไ้ยกทำอะไรหรอกพี่ไปรง เพียงแต่ถามดูเท่านั้น

ไปรง - แหม - แทะถามฉันบ่อยจนกระทั่งฉันรำคาญ ถ้าแกควบคุมเมียของแกเองไม่ได้
แล้วใครจะไปควบคุมให้ได้อ

หยิก - โธ - ฉันก็ไม่ได้พูดอะไรมาก เพียงแต่ถามดูเท่านั้น

พวง - ทำไมแกไม่บอกให้พวงเขียนมันมันรู้จักอยู่กับเหยาเผ่ากับเรื่อน อย่าปล่อยให้มาเพนพาน
แถวนี้ ประเดี๋ยวก็จะเกิดครั่งพรอยขึ้น

หยิก - ไม่ใช่งการอะไรของเอ็ง เจ้าพวง หรือถ้าไม่ชอบใจออกไปข้างนอกก็ได้

พวง - (หัวเราะ) โธ - ^{จนที่เข้า/ออก} แทะเลย ที่แรกทำจะไปนอนที่ไปรง แทะกลับถูกพี่ไปรงตอน
เสียหน้าแหง โอหนาย่างเอ็งนะไม่มีใครเขากลัวหรอก ชี - ชี - ชี - อวจะ
เป็นนักมวยฝีมือเอก เมื่อไหร่ก็เมื่อนั้นละว

ใหญ่ - (หัวเราะเสียงดัง)

- หยิก - หัวเราะอะไรเจ้าใหญ่
- ใหญ่ - (หนสนั่น) หือ - ออกระตาส กระตาสของฉันทัน
- หยิก - ออย่าแก ตัวเดียวะ อวดคี่มาหัวเราะเยาะชา ลูกขึ้นมาชิวะ ฉาหรือยังละ
(หยิกถลันเข้าไปหาใหญ่ควยหมักชายชวา ใหญ่ร้องเสียงหลง)
- ใหญ่ - ยอด - ยอด ออย่าให้เขามารังแกฉันทัน (หยิกขอยหมักเข้าไปหาใหญ่ไม่หยุดยั้งคน
อื่น ๆ พากันร้องฉันทันให้ใหญ่ปิดตัวเองและชกตอบบาง บ้างก็ตะโกนว่า โห - เดือด
ไหลอาบหน้าเจ้าใหญ่หมดแล้ว)
- ยอด - (หุน) สู้ชิวะ - สู้ชิวะ ใหญ่อย่าให้มันทำเอาข้างเดียว (คนอื่นก็หุนใหญ่)
- ใหญ่ - เอาละนะ (ใหญ่จับมือหยิกบิด หยิกครวญครางควยความเจ็บปวด คนอื่น ๆ ร้องฉันทัน
ว่า ใหญ่จับมือเจ้าหยิกบิดกระดูกคงแตกหมด)
- ยอด - ปลอยที่ใหญ่ - ปลอยที่ - เดี่ยวตาย
(เสียงปลอยรยาง หยิกวิ่งลงไปในพื้น และหยิกครวญครางอย่างเจ็บปวด)
- โปร่ง - ต้องส่งไปบางดีแล้ว ถ้ากระดูกมือจะแตก ~~ไปหมด~~ / ๗๗๓
- ใหญ่ - โห - ยอดก็บอกใหญ่ฉันทันก็สู้ ฉันทันไม่ยอมให้เขาตองเจ็บเลย
- โปร่ง - นี่พวก ช่วยกันห้ามเจ้าหยิกไปใส่เกวียน ไม่ต้องตกใจเจ้าใหญ่ไม่ใช่ความของแก
ไอ้หยิกแค้นอนหาเรื่องของตัวเอง
- ยอด - นี่โปร่ง เราถ้าจะถูกไล่ออกจากงานนะ โห - เราต้องการเงินมากทีเดียว
เราอาจจะถึงติดครางก็ได้ไซ้ใหม่
- โปร่ง - นี่ - เจ้าหยิก ถ้าเองหาเรื่องให้ไอ้สองคนนี่ตองเข้าตารางหรือถูกออกจากงานจะก่อ
ชาจะเป่าเรื่องเรื่องนี้ให้ใคร ๆ เขารู้ทั่วกันหมดแล้ว แกเป็นคนพด รังแกเขาก่อน
จึงไ้ถูกปราบจนเป็นเช่นนี้ เอ็งไม่ยอมให้เมียของเอ็งรู้เรื่องนี้ไม่ใช่ (หัวเราะ)
ถ้าเมียของเอ็งรู้เรื่องละก็ เอ็งจะเอาหน้าไปไว้ที่ไหน
- หยิก - (เจ็บปวด) ฉันทันไม่บอกใครหรอกจะ
- โปร่ง - ใครถามก็บอกว่าถูกขยันทันเอาที่ฉันทัน เอ้า - พวกช่วยกัน ~~พา~~ เจ้าไป
(เสียงห้ามหยิกออกจากห้องไป พร้อมกับเสียงของหยิกครวญครางเจ็บ)

- ยอด - ไม่ต้องตกใจแล้ว ไม่ใช่ความผิดของแก แกทำตามหน้าที่ที่ฉันทันบอกให้แต่ทำ ไปต่าง
หนาลางตาเสียไป เลือดเประไปหมด
- ใหญ่ - ฉันทันไม่ต้องการหาเรื่องเค็ดรอน (เดินหางไม้ แล้วหันมาเรียก) ยอด
- ยอด - ทำไม
- ใหญ่ - แกยังคงให้ฉันทันเลี้ยงกระตาสอยู่นะ
- ยอด - เออ - แกไม่ได้ทำอะไรผิดนี่
- ใหญ่ - ฉันทันไม่ได้ตั้งใจจะทำร้ายใคร
- ยอด - บอกให้ออกไป ไปต่างหนาลางตาเสีย

ฉากที่สาม

เป็นฉากภายในยู่ที่ทำงานนี้ ภายในยู่อาจจะมีกองฟางหรือมีสิ่งประกอบอื่นใดที่ทำให้บรรยากาศของการเป็นยู่เป็นฉากภายใน แสงคอนข้างสลัวตอนแรกคงจับใหญ่ในระยะ

ฉากที่สาม

เป็นลานว่าง มีชาวบ้านมาชุมนุมกัน ทั้งวงกินเหล้าบาง ผู้แสดงจะมีประมาณ 20 กว่าคน ปล่อยตรงกลางกว้างๆ สำหรับนาฏศิลป์ 12 คน มีซอนไม้สำหรับนั่งบ้าง.

โปรง (นั่งกินเหล้าอยู่กับพรรคพวก ยอกเดินเข้ามา) อ้าว, ยอก บะ ไหงวันนี้มาถึงนี้ มา มา นั่งนี่ก็ได้

ยอก อยากสนุกซักวันหนึ่ง บางทีคนเราก็คอยจะปล่อยอารมณ์เสียบ้าง

โปรง แล้วเจ้าใหญ่ละ ไม่มาค้ายหรือ?

ยอก เปลาหรือจะ ไม่กล้าให้มา กลัวเกิดเรื่อง มันไม่ค่อยรู้เรื่องรู้ราวเสียเลย

โปรง อ้าว, แล้วไว้ใจใคร อยู่คนเดียวนะ

ยอก อ้อ ฉันให้เขาไปอยู่ในยู่ขาว ให้เขาหมอกลูกหมาของพี่โปรงนี่ เป็นเพื่อนเล่น แล้วก็สั่งไม่ให้ออกไปไหนเป็นอันขาด (ทุกคนหัวเราะ)

โปรง เออดี ... ก็น่าสงสาร มีเพื่อนเล่นก็ลูกหมา ทำไมมันชอบน่ะ

ยอก มันชอบดูคนล่าขนปูๆ นู๋ม ๆ ถ้ามีลูกหมาให้มันเล่นซักตัวละก็ มันไม่ไปไหนหรอก (ทุกคนหัวเราะ)

โปรง เออดี สนุกซักวันก็แล้วกัน (เสียงโชนขึ้น)

พวง เออ ยอก สาว ๆ ทางโน้นโงะ หลายคนนา หน้าคาคี ๆ ะคะ

โปรง ไปชียอก เออ เห็นว่าร้องเพลงได้ไม่ใช่หรือ สำแดงอะไร ๆ บ้างสิ

ยอก (อาย) ก็พอได้จะพี่ (คนอื่นร้องท่อน ยอกออกไปร้องเพลง)

คำแล้ว

คำแล้ว เสียงเพลงดังแว่วมาไกล เสียงโชนเสียงกลองยั่วใจ

ข้าอยู่เฝ้า เชิญมาสนุกกัน

เสร็จจากงาน มาสำราญกันเถิดเร็วพลัน เหน็จเหนื่อยกลางวัน

มีนิกห้วนเพราะว่ามียามเย็น ผ่อนพักกายพักใจ พ้นจากความลำบาก

เรามีสุขเพราะทุกคนต่างปีน เพื่อนรักเพื่อนเล่นในยามค่ำคืน

มาชิมเถิดเถิดมา ชะ ชะ เร็ว เร็ว ชิมเถิดเถิดมา สนุกสนานเรามาเฮฮา

พบ พบหนาเวลาค่ำคืน

นาฏศิลป์ 12 คน ออกกร่ายรำนานาฏศิลป์จบ ยอกกลับมาที่วงเหล้าของโปรง

ดื่มเหล้า สนุกสนาน กลองเพกเอาท

ไทร

[illegible]

จรรยา

ในทอ

จรรยา

ไทย

จรรยา

ใหญ่

จรรยา

ใหญ่

จรรยา

ใหญ่

จรรยา

ใน

จรรยา

ใหญ่

๑๕๖๕

- พุทฺโธ - สมบัติกับลูกหมาตัวเดียวกันเสวโรศรไปได้อีก ลูกหมาหาไถ่ขายฉมไป มีอยู่
เต็มบ้านเต็มเมือง

- ใหญ่ - ไม่ใช่ยังงั้น ยอกเขาจะไม่ให้ฉันเลี้ยงกระต่ายนะ
- จรวย - ทำไม่ถึงอย่างนั้นละ
- ใหญ่ - เขาว่า ถ้าฉันทำอะไรผิดละก็ เขาจะไม่ให้ฉันเลี้ยงกระต่าย
- จรวย - แกนี่คุ้มข้างคลังกระต่ายเสียเหลือเกิน มันเรื่องอะไรกัน
- ใหญ่ - (อึ้งก็อยู่ครูใหญ่) ฉันชอบดูสิ่งนู่น ๆ อย่างกับกระต่ายชนปุ๋ย ๆ
- จรวย - แกนี่มันบ้าแน่
- ใหญ่ - ฉันไม่บ้า ยอกเขาว่าฉันชอบเอานิ้วดูของนู่น ๆ
- จรวย - ความจริงใคร ๆ ก็ชอบของนู่น ๆ เหมือนกันทั้งนั้น ฉันเองก็ยังชอบดูคช้ำแพรวหรือ ก้ามะหิยะเลย แกชอบดูก้ามะหิยะเคนไหม
- ใหญ่ - (เสียใจ) ชอบสิ ทำไมจะไม่ชอบ ฉันเคยมีผืนหนึ่ง ป้าบู้แกให้ เออ - แล้ว มันหายไปไหนก็ไม่รู้ ฉันทำลายเอง นานมาแล้ว
- จรวย - แกนี่มันบ้า มีความคิดเหมือนเด็ก ๆ แกฉันก็พอจะเข้าใจความรู้สึกของแกอยู่บางครั้ง ฉันเองก็เหมือนกัน เวลาทำผมฉันชอบนั่งดูผมของฉันเล่น เพราะว่าผมของฉันนะ ละเอียดย่นก็ คนบางคนผมหยาบเหมือนเส้นลวด อย่างกับหยิกนิ้วของฉันนี่ แหมผม หยาบเหลือ ส่วนผมของฉันช้อนนุ่ม เพราะฉันหมั่นแปรงมันบ่อย ๆ ทำให้ผม ละเอียดย่น ไม่เชื่อดองจับดูสิ นี่สองกล่าแฉนี้ เป็นยังงั้นใหญ่ (ใหญ่คลำผมจรวย) อย่าใหญ่งนะ
- ใหญ่ - แหม นุ่มดีจัง (ค้างขึ้น) แหม - นุ่มดีจัง
- จรวย - นี่ ๆ ๆ ทำผมฉันยุ่งหมกแล้ว (โกรธ) พอที่เถอะ (ใหญ่ยังคงคลำผมคลำต่อไป) บอกว่าพอที่เถอะ (ร้อง) เอะ บอกว่าให้ปล่อย ปล่อย นี่แกบีบคอฉันนี่ (ร้อง) ปล่อย
- ใหญ่ - (ตกใจ) อयर่อง (เอามืออุดปากจรวย จรวยพยายามแผกเสียงให้ปล่อย เสียงคล้ายปลุกปล้ำต่อนานพอสมควร ตลอดเวลาใหญ่ร้องวิงวอน) โธ - อย่าคีน โธ - อย่าคีน โธ - อย่าคีน เกียวยอดรู้เขา เขาจะโกรธ โธ - (เสียงกระตักถันกรือบ ร่วงจรวยร่วงสู่พื้น ใหญ่หอบ แล้วค่อย ๆ รู้สึกตกใจ) เอ - นี่ ฉันทำสิ่งร้ายลงไปแล้ว - หรือนี้ ฉันทำผิดอย่างร้ายแรงลงไปแล้วสินี ร้านแน่ที่เคียว ยอกต้องโกรธแน่ เขาสั่งว่าให้ไปซ่อนอยู่ในพุ่มไม้จนกว่าเขาจะมา ฉันต้องไปซ่อนใน พุ่มไม้ ไปซ่อนในพุ่มไม้จนกว่าเขาจะมา
- โปร่ง - เห็นจะเป็นใหญ่แน่ไม่มีปัญหา ใหญ่แน่ ต้องไปช่วยกันจับตัวมายอกแกคิดว่ามันจะหนี ไปทางไหนรู้ไหม
- ยอก - อาจจะไปทางตะวันตก เพราะเรามาจากทิศตะวันออก
- โปร่ง - ต้องช่วยกันตามจับตัวให้ได้
- ยอก - (อ่อนวอน) เอาแต่เพียงจับมาขังไว้ก่อน อย่างนี้จะได้อะไรใหม่ มันเบ๊! คนสติไม่คีนะ พี่โปร่ง มันไม่เคยทำอะไรควยเจตนาร้ายเลย
- โปร่ง - มันยากอยู่สักหน่อย เกี่ยวกับเจ้าหยิก เจ้าหยิกนั้นมันคงยังเคื่องเรื่องที่มีมันต้องเสียมือไปข้างหนึ่ง ที่ต่างว่าไอพวกนี้มันจับใหญ่มัดใส่กรง แล้วทำทร มานทรกรรมต่าง ๆ นา ๆ อย่างนี้มันไม่ดีเลยนา ยอกนา

จบ 3

ฉากที่ 3
ภายในวัง

เพลง 3
เพลงกลอน 6 พด.เอก

ริมธารน้ำซึ่งยอดกับใหญ่ได้มาพักในคืนแรก

- ใหญ่ - ยอด - ยอด - ยอด
- ยอด - (พูกระเบียบ ๆ) ตะโกนทำไมกันนะ (ใหญ่พรวดพราดออกมาจากพุ่มไม้)
- ใหญ่ - ยอดจะไม่ทิ้งฉันไม่ใช่หรื ฉันรู้หรอกนะว่ายอดจะไม่ทิ้งฉัน
- ยอด - (ค่อย ๆ นั่งลงใกล้ใหญ่) ไม่ทิ้ง
- ใหญ่ - เห็นไหมละ ฉันรู้แล้วเชื่อว่ายอดจะไม่ไปไหนเช่นนั้น (นั่งไปครู่หนึ่ง) นี่ยอด
- ยอด - อะไร
- ใหญ่ - ฉันทำนิกรายแรงอีกอย่างหนึ่งแล้ว
- ยอด - มันไม่สำคัญหรอก (เสียงคนกุกองมาแต่ไกล)
- ใหญ่ - นี่ยอด
- ยอด - อะไร
- ใหญ่ - นี่ทำไมแกไม่บนว่าฉันเล่า
- ยอด - บนหรือ
- ใหญ่ - อ้อ เหมือนอย่างที่เคย อย่างที่ว่า " ถ้าฉันไม่มีแกคอยเป็นห่วงแหวนคอยดูแลจะ
ฉันก็จะทำอะไรต่ออะไรได้ตามชอบใจ " อย่างงั้นนะ
- ยอด - ให้อย่าขี้เฒ่า แกนี่ช่างจำอะไรที่เกิดขึ้นไม่ได้เสียเลย แต่อะไรที่ฉันพูดกับแกและแก
จำได้
- ใหญ่ - ~~ทำไมไม่บนไปละ~~
- ยอด - (พูดยังไม่มีจิตใจ) ถ้าฉันอยู่ตามลำพังของฉัน ฉันจะไม่ลำบากอย่างนี้เลย
ฉันจะหางานแล้วจะไม่มีเรื่องเคืองครอน (หยุดพุด)
- ใหญ่ - ว่าต่อไปสิ เวลาหยุดงานแกทำอะไร
- ยอด - เวลาหยุดงานจะไปเที่ยวไหนก็ได้ เล่นบิลเลียด เทียวผู้หญิง (หยุดพุด)
- ใหญ่ - (รอฟังด้วยความกระหาย) ว่าต่อไปสิยอด เอ - นี่แกจะไม่คุยฉันต่อไปหรื
- ยอด - ไม่คุยอีกแล้ว

- ใหญ่ - เอาเถอะ ถ้าแกไม่ต้องการฉัน ฉันก็จะไปหาที่อยู่ตามป่าตามเขาตามประสาของฉัน
ที่ใด
- ยอ - ฉันต้องการให้ใหญ่อยู่กับฉันที่นี่
- ใหญ่ - ถ้างั้น เล่าเรื่องนั้นให้ฉันฟังอย่างก่อน ๆ นี้อธิ
- ยอ - เรื่องอะไร
- ใหญ่ - เรื่องคนคล้าย ๆ กับเรานี้แหละ
- ยอ - คนคล้าย ๆ กับเรานี้แหละ หาดลักแห่งไม่ได้ เป็นคนที่ว่าเหวที่สุดในโลก
วงศาคนภูตก็ไม่มี ไม่มีอะไรแม้แต่สักอย่างที่จะยึดเป็นหลักฐานได้
- ใหญ่ - (ร้องด้วยความสุข) แต่ไม่ใช่เรา นอกซิว่าเรานะเป็นยังงี้
- ยอ - แต่ไม่ใช่เรา
- ใหญ่ - เพราะว่า ----
- ยอ - เพราะว่าฉันมีแก
- ใหญ่ - แล้วฉันมีแกคอยเอาใจใส่ดูแลกันและกัน นี่แหละเรานั้นเป็นอยู่อย่างนี้เอง
(เสียงกุกกอกเข้ามาใกล้)
- ใหญ่ - เล่าต่อไป แล้วเป็นยังงี้
- ยอ - ใหญ่ของมองไปข้างหน้าขามฝั่งห้วยไปทางโน้น เวลานั้นเล่าให้แกฟังแกแทบจะมอง
เห็นภาพของมันทีเดียว (เสียงกุกกอกเข้ามา) เราจะหาที่แปลงเล็ก ๆ สักแปลง
หนึ่ง (ยอขึ้นนกปิ่นมีเสียง)
- ใหญ่ - เล่าต่อไปสิ เราหาที่ใดแปลงเล็ก ๆ ใดแปลงหนึ่งแล้วเราทำยังงี้
- ยอ - เราจะเลี้ยงวัว เลี้ยงหมู เลี้ยงไก่
- ใหญ่ - (ตะโกน) แล้วก็กระต่าย
- ยอ - อ้อ - แล้วก็กระต่าย
- ใหญ่ - แล้วฉันจะได้เป็นโคเลี้ยงกระต่าย
- ยอ - แกจะได้เป็นคนเลี้ยงกระต่าย
- ใหญ่ - (หัวเราะ) เล่าต่อไปยอ ว่าเมื่อไรเราจะลงมือทำละ
- ยอ - อีกไม่ช้า
- ใหญ่ - แกกะฉัน
- ยอ - แกกะฉัน ต่อไปนี้จะไม่มีใครทำรื้อต่อแกอีก จะไม่มีเรื่องเคียดแค้น ไม่มีใครตั้งหน้าทำ
รายใคร
- ใหญ่ - ฉันนี้กว่าแกโกรธฉันเสียอีก
- ยอ - เปล่าเลยใหญ่เอ๋ย ฉันไม่โกรธแก ฉันไม่เคยโกรธแก ให้แก่รู้ไวด้วย
(เสียงกุกกอกเข้ามา)
- ยอ - (ขึ้นดะป็นอีกครั้งหนึ่ง)
- ใหญ่ - ไปหรือยังละ ไปเร็ว ๆ เช่าเถอะ
- ยอ - ไปเดี๋ยวนี้ละ

กลอง

โคลสเห็นยอขึ้นนกปิ่นจอยที่หายทอยของใหญ่แล้วกลองดอยทาง เห็นภาพคนทั้งสองอยู่ใน

ระยะทางยอกยืนมั้งใหญ่ เสียงปืนดังขึ้นเห็นร่างของใหญ่มอง ทอจากนั้นไถ่ยืนเสียง
กุกองนอกจาก มีเสียงโปรงทะโกนเรียกเข้ามาว่า

โปรง - (ตะโกน) ยอก ๆ ๆ นั้นแกอยู่ไหนหรือ
(ในกลุ่มของคนทีวิ่งเข้ามาในฉาก คนแรกคือหยิก ตามมาด้วยโปรง และคนอื่น ๆ
ยอกคอย ๆ ทรุดตัวลงคุกเข่า มองร่างใหญ่ซึ่งนอนพบบนพื้นทราย โปรงเดินไป
ตรวจบาดแผลของใหญ่ แล้วยอก ๆ ลุกขึ้นมา พุกกับยอกด้วยความเห็นอกเห็นใจ)

โปรง - คนเรา บางทีก็จำเป็นต้องทำเช่นนั้น

พวง - แกทำได้ยังไงนะ

ยอก - (พุกอย่างเหนื่อยอ่อน) ฉันทำไปแล้ว

หยิก - มันมีปืนไซ้ไหม

ยอก - มันมีปืน

หยิก - แล้วยกแกก็แย่งปืนจากมันมายิงมันตาย

ยอก - (เสียงแหบเขาเกือบจะเป็นเสียงกระซิบ) ถูกแล้ว ฉันทำเช่นนั้น

โปรง - (จับที่ข้อศอกของยอกดึงมา) ไปเถะยอกแกกับฉันไปหาเหล้ากินเสียให้เมาเลย
(โปรงคอย ๆ ดึงยอกให้ลุกขึ้นจากท่าคุกเข่า * ยอกจับคอไม้ขัดไม้)

ยอก - (พิมพ์ความความทนตันใจ) ก็ดีเหมือนกัน

(ยอกและโปรงเดินออกไปอย่างเชื่องช้าปราศจากชีวิตจิตใจ หยิกและพุ่มมองตามคน
ทั้งสองที่หน้าแสดงความพิศวงแล้วเดินตามคนทั้งสองออกไป

(คนตรี หันเข้าหาเพลงไตเติ้ล ถ้าเวลาพอให้ชาหนึ่งไตเติ้ลอีกครั้ง)

จบ

ดนตรี

จบ.